

ספר

תפארת מתתיהו

חלק ד' מספר מצות סת"ם השלם

דיןיו ומנהגיו

עמ"י • זה השער לה' צדיקים יבאו בו • עשו

ספר

תפארת מתחיהו

במקצוע

מזוזת ישראל בhalbתה

תוכן הקונטרס גילוי ידיעות מבהילות במזוזות המפותחים בכל קצות הארץ וגם בארץ"ב, ולהזהר ולהשמר בעת הKENIAH. כי באז והירות כל דהו עלול ליפול בפח ויקשים וליאבד מעוז"ז וועה"ב, ומעשים רבים שכבר אירעו בזזה, ואיזהו חכם הרואה את הנולד.

הו"ל בحملת ה' עלי בזכות אבותינו ורבותינו הק' ז"ע

הק' שלום יודא גראס

רב רקהל מגן שאול רהאלמיין ור'ם בישוכה וככלו בית ישעיה
מכון להוראה בשחוויות וזרקות

בעהמ"ס: אפיית המצאות שלם (ו' חלקים); גידולי יהודה (על הלכוט
יצירתו); שווית זבחו זבחו צדק (על הלוות שויוב); חינוך ישראל טבא (מדרך
לחינוך הבנים והבנות); מדרכך לצביעות; מוחות שלום (על הל' מוחות);
מנוחת שלום (הדרכה לכשרות); מנחת הוהוה; (על חומר אסור חלב
עכו"ם וסימילאך); נפש וষען (על מאכילות אסורת, הייח); קדרות
ישראל (על הלוות חרור); וש".ס.

בלאמור הרה"ג הע' מורה ר' ישעיה זאב אצ"ל נכד השרב מסטרעליסק. ר.
יעקב קאיפל חסיד ט"ז, ב"ט, תומיט, רשי, ומעלה בדור עד דוד המלך עה"ש.

- ברוקלין, יצ"ו

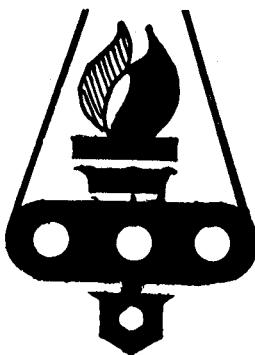
•

שנת תשל"ט -

- ההכנסה מוקדשת לטובות היישיבה והכולל -

הוצאת

— אמונה פאבלישינג —

בסי"ד

...טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו...
(ישעיה נ"ה ז')

הספר הנוכחי תפארת מתחיהו יצא לאור
בסיוע ובוזר העסקן הנפלא ראש וראשון
לכל דבר שבקדושה רודף צדקה וחסד וכו'
הרב מוהר"ר

ד"ר יהושע שטערנברג שליט"א

МОוקדש לע"ג הורייו

הר"ר מתחיהו סיינַי בן מוהר"ר ר' שלמה
צבי זיל'

נפטר בשם טוב ביום ה' טבת תש"ט

ולע"ג אמו האשכה היקרה העדינה

מרת בלימה בת ר' מתחיהו ז"ל

נפי ח"י שבט תש"ז

תנצב"ה

יהי רצון שזכות הרבים היוצאת ע"י
הקריה בكونטראס הלוזו יעוזר ויגן וIOSיע
לכל העוסקים והמסי"עים בהוצאה
הكونטראס, שיזכו מותך נחת והרחבת הדעת
לראות בניים ובני ברוכי, מזוני רויחי,
וחמי אריכי, כל ימיהם לעולם אמן.

דפוס חדר

EXCELLENT VARIETYPER & PRINTER

195 Lee Ave., Brooklyn, N.Y. 11211

Tel.: (212) 384-4249

הקדמה

ראאה ראיינו בהפרעה הנוראה במקצוע מזוות השורהת בעוזה בכל קצوت תבל בגל שמלאת קדרש הלו, כמו שאר עבודה הקדרש, נתהפהה למסחר גדול, ונערם המנוערים מן המצוות וריקים מכל זיק תורה ויר"ש עוסקים בעבודת הקדרש הלואה שאינה הולמתם, וכיון ששםם ההמון, ואפילו הלומדים, אינם בקיאים בדיוני צורות האותיות ניקל ביותר להערם ולהונן הקונטים, התמיימים.

ודין גרמא כי לא די שمبرטלים כל הימים עלי אדמות מצוות מזוזה ותפלין, אולם גם תוצאות העונשים להבטל מצות יקרות הלו אין נמנעין מן השמים, כਮבוואר בהפסקים ובמציאות היות-יומית.

וע"כ אורתី כగבור מתני החולשות, לצאת לקרה נשך בקסת הסופר בקריאת קול-קורא, וגם בהדפסת ספרים.

לגולות לאשר לא ידעו ולהזכיר את אשר ידעו כי המ丑יר ירווד מאד מאד בכל הנ"ל, והבאתי מעשים רבים שאירעו בחמשים שנים האחרונות וגם בימינו אלה מאירועות שונות ומשונות צרות רבות ורעות על אשר עזבו מזווה יקרה הלו, ואפילו במקום אונס גמור לא הוועיל להנצל מהפגעים מכל עבר ופינה.

ו גם בקונטרס הלווה כוונתי להושיט בקנה כל הידיעות הנ"ל, בבטחון שיתעוררו אחינו בני ישראל לדرك אחר מצוה זו כדברי, ובהעצות לזה ג"כ נכללים בתחום הקונטרס.

ובזכות זה ישמור אותנו השומר, מקל וחומר, ונזכה לראות ב Maherah בנחמה בכפליים, בבנין ציון וירושלים ב Maherah.

הק' שלום יודא גראס

אבריך האלמן

די זויכטיקיט פוז כשר'ע מזוזות

א רוף צו רבנים

אינהאלט

א.	א רוף צו תשובה
ב.	סדר המשוכה
ג.	סדר התענית
ד.	דעך תיקון ווען ספרי תורה ווערען פארברענט רח"ל
ה.	פסולע ספרי תורה
ו.	און אויפרוף צום ציבור
ז.	פערציג טויווענט אידען האבען געליגט פסולע חפילין
ח.	ニישט ערליךכע סופרים
ט.	מענטשען גיעען אין פאפירענע חפילין
י.	חפילין סעט – און מזווה סעט
יא.	תקנה קעגן וואקסענדע מכשולות אויפרוף צו דאשי יшибות און מנהלים
יב.	די חפלין האבען אים געהאָלפען מיט קינדרער
יג.	די מורה'דיגע טראגעדייע – דורך נישט באקוקען די מזווה!
יד.	מהה בנגד מרה

ספר תפארת מתתיהו

- א -

א רוף צו תשובה

די לעצטע פאר יאָר האָט פֿאַסִּירֶט פֿילָע אָומְגָלִיקָעֵן פֿיזְישָׁע אָן גִּיסְטִישָׁע,
צענְדְּלִיגָּע סְפִּרִי חֻרוֹת זַעֲנָעָן לְ"עָ פֿאַרְבְּרָעָנֶט אָן גַּעֲרוּבָּט גַּעֲוֹאָרָעָן, וְיַ אָוִיךְ
הַינְּדָעָטָעָר פֿאַרְעָן תְּפִילִינִיס, מִיט אַנְדָעָרָע סְפִּרִי קַדְשָׁ אַין וּוְעָרָט פֿין שַׁוְועָרָע
טוֹזְיָונְטָעָר דָּאַלְאָרָעָן, צַוְאָמָעָן מִיט אַ רְיִיעַ בְּתֵי מְרוּשִׁים, יִשְׁבָּות, אָן תְּלָמוֹד
תּוֹרָות, וְיַ דָּעָרָ קָול תּוֹרָה וְתַחְפָּלה האָט אַפְּגָעְלִיקָעֵן פֿין פֿאַרְטָאנָס בֵּין די
שְׁפָעַטָּעָר נַאֲכָן שְׁעָהִין, זַעֲנָעָן טָאַטָּאַל פֿאַרְנִיכְטָעָט גַּעֲוֹאָרָעָן לְ"עָ.

אַידְעָן מְאמִינִים בְּנֵי מְאִמִּינִים וּוַיְסִעְנָן אָן גַּלְיְיבָעָן אוֹ קִיְּין שָׁוָם פֿאַסִּירֶונָג
אַדְעָר אָומְגָלִיק חַ"וּ אֵין נִישְׁתְּחַדְשָׁה אַזְמָעָן צַוְפָּאָל בְּפֶרֶט בֵּי אָומְגָלִיקָעֵן בֵּי חַלְמִישִׁי
קְדוּשָׁה נַאֲךְ דָעָרָצָו אֵין אֹזְגְּרִיסָעָן פֿאַרְנָעָם אָזְיַ אַפְּטָ.

דָעָר הַיְלִיגָּעָר רַמְבָּ"ס שְׁרִיבְטָט אַין אַנְהִיבָּה הַלְּכוֹת תְּעִנִּית אֹזְדָעָרָטָר,, אָם
תְּלִכְנוּ עַמְּיִ קְרִיְּיָ" וּוֹאָס שְׁטִיטָט בֵּי דִי תְּוַחְחָה בָּאוּיִיט, דָאָס אַוְיבָּ מעַן וּוּעָט
אָנְהָעָנָגָעָן דִי אָומְגָלִיקָעֵן וּוֹאָס וּוְעָרָעָן צַוְעַשְׂקִיט פֿין הַיְמָעָל אָוּס אֵין בְּלִיזְ אַ
צַוְפָּאָל, דָעַמְאָלָס פֿירְט אָוִיס דָעָר פֿסְוק וּוּיְיטָר וּוּעָט הַשְּׁיִ'ת מְעָרָעָן צַוְ
שְׁטְרָאָפָעָן חַ"זְ.

קוּמֶת אָוִיס לְוִיטָן רַמְבָּ"ס (וּוֹאָס אֵין וּוִי בָּאַקָּאנְטָ פֿון אַוְנוּזָעָרָע גַּרְעָסְטָע
הַלְּכָה אַוְטָאָרִיטָעָטָעָן), אָזְ דָעָר שְׁטָרָאָפָעָר פֿאַרְעָטָרָעָן זַיְךְ בָּאַכְעָטָעָנָס
זַעֲנָעָן עַס פֿאַסִּירֶט חַ"וּ לְ"עָ אַ פֿוֹלְצָלְגְּנִיגְעָן אָומְגָלִיק, אָן טְוָהָן הַלְּכָה לְמַעַשָּׁה צַוְ
פֿאַרְעָכָעָן דָעָם פֿעַלְעָרָ וּוֹאָס הַאָט צַוְעַשְׂקִיט דָעָם טְרָאָגְעָדִיעָ, לוּיָט דִי
אָנוּיְזָעָנָגָעָן פֿין דִי סְפִּרִים הַקְדָשִׁים וּוֹאָס זַעֲנָעָן גַּעֲוִידָמָעָט אַרְוִיסְצָוְעָגָבָעָן בֵּי זַיְךְ
אוֹרְטָיִיל אַוְיכְ יִדְעָן סָאָרָט אָומְגָלִיק חַ"זְ וּוֹאָס מעַן דָאָרָפְ זַיְךְ פֿאַרְנָעָמָעָן בֵּי זַיְךְ
אָן בֵּי דִי גַּגְעָצָעָן בְּנֵי אַוְיכְ לְהָבָא.

צ.ב.ש. א) אַוְיבָּ חַ"זְ עַס פֿאַסִּירֶט אָומְגָלִיקָעֵן בֵּי קְלִיְינָעָ קִינְדָעָר וּוֹאָס
זַעֲנָעָן רְיִיד פֿון זַיְנָה, דָאָרָפְ מַעַן עַרְשָׁעָנָס בָּאַקְוּקָעָן דִי מְזוֹוֹתָה, שְׁבָת לְבָבָ.
ב) דָעַרְנָאָךְ דָאָרָפְ מַעַן שְׁטָאָרָק נַאֲךְ קָאַנְטָרָאָלִירָעָן אַוְיבָּ דִי אִיגְעָנָעָ צִיצִית אָזְ אַוְיכְ
פֿין דִי קִינְדָעָר זַעֲנָעָן גַּעַמְאָכָט הַנוֹנְדָעָרָט פֿרָאַצְעָנָט עַפְ"י הַלְּכָה (טוּיִי, שְׁזִירָה
לְשָׁמָה, מְצָמָר). (שְׁבָת לְבָב: וְעַיְן בְּסְפִּרִי גְּדוּלִי יְהָוָה עַל הַ צִיצִית בָּאַרְיכָות).
ג) דָאָרָפְ מַעַן נַאֲךְ קָאַנְטָרָאָלִירָעָן דִי עַסְעָנָס וּוֹאָס מַעַן פֿיטָעָרָט דִי קְלִיְינָעָ
קִינְדָעָר וּוִי „סִימְלָאָק“ (Similac) אָן אַנְדָעָרָפְוּמָוֹלָאָס, (אַחֲוֹן בֵּי „פֿיקָוָח
נְפָשָׁ“) וּוְיִיל וּוִי בָּאוֹאָוָסָט זַעֲנָעָן זַיְיָ גַּעַמְאָכָט פֿון „חַלְבָּ עַכּוּס“ אָן עַנְתָּהָאָלָעָן
אַוְיכְ אַ מִשְׁוָגָן פֿון „חַלְבָּ“ (אוֹיסָעָר סְוִיאָלָאָק אָן isomal אֵין גַּעַמְאָכָט
פְט

מצות סת"ם השלם

פון געוויקסען וואס זענען ריין פון „חלב עכו“ס“. וועגן אנדערע חששות זענען מיר נישט אינפאמריט). ועיין בספרי מנתת יהודה בארכות.

ד דאס גלייכען דארף מען גוט דורכשטוידערען אלע שפיין פראדווקטען וואס קומען ארין אין טווב סי פאר קינדרער סי פאר ערוואקסען אויב עס אייז טאקווערט רײַן הוונדערט פראָצענט פון אלע חששות אין כשרות, איינגעשלאָסען גלייכיטיג די ערונסטע חשש פון ווערים וואס אייז זיער אקטועל בעי אַסָּאָךְ פראָדווקטען צ.ב.ש. מעל, לאָקשען, און פערעל, ריין, איבערהויפט זימער דארף מען זיין זיער פֿאָרוֹוִיכֿטֿיג וֵי נישט צוה אלטען אויף אַ ואָרָעָם פֿלאָז וויליל דִּי וּוּרְעָמְקִיטִיט פֿאָברְאִיצְּרִיט וּוּרְעִים, אֲפִילּוּ דאס שאָכְטָעָל אייז פֿאָרְמָאָכְטּוּ.

ע"כ אייז די עצה דערצ'ו זימער צו האָלטען אין רעדפֿרְיזּעֶרְעִיטְּרָע, און ווינטער צו האָלטען פֿאָרְמָאָכְט אַין גָּלוֹזָעָנָע באַטְּלִיךְ, אֲפִילּוּ באַנְדְּלִיךְ אייז אויך וויכטיג צו האָלטען אַין גָּלוֹזָעָנָע כלִים, די פֿאָלְגָּעָנְדָע גְּרִינְצִיגְג אַון פרוכט דארף מען בזוק זיין פֿאָרָעָן עסָען. 1. ברוסל סְפָּאָרָט, 2. גְּרִינְעָ אַרְבָּעָסָן, (Cashew-Not) (סָלָאָט), 4. מאַלְינִיעָס (רעסְכְּבָּרִיס), 5. נִיסְעָן, 6. קְשׁוּׁנִיס (Cashew-Not), 7. טָאָר מען נישט עסָען גָּאנְצָעָר הִיטְּ נָאָר מען זָאָל דאס צוֹנוּמָעָן, אַון זָאָל בָּאָקוּקָעָן צוּ עַס אייז אַינְגָּאנְצָעָן זָוְבָּעָר, אַון אויב עַר ווועט טְרָעָפָעָן שְׂוֹאָרָצָע פֿינְטְּלָעָךְ דָּאָרָף עַד דאס אַוְאָפְּ נָעָמָעָן וויליל דאס אייז ווערים (ח"א) 8. קָאָלִיפְּלָאָר, 9. קְרוּוּט, 10. שְׂוֹעָמְלָעָךְ (מאָשָׁרוֹם). (ועיין בספרי נְפָשָׁ יְשָׁעָיָה)

עמדו רפ"ט בארכות, וכספרי דיני דגימות ותולעים שייצא לאור בקרוב).

(ה) מען טאָר אויך נישט פֿאָרגָעָסָען דָּעַם ווּכְתִּיגָּעָן פֿרְטָ פָּוּן צְנִיעָת ווָאָסָהָאָט זְיַעַר אַסָּאָךְ צוּ זָאָגָעָן אויך אלע סָאָרטָען אַוְמָגְלִיקָעָן (חַפְץ חַיִם באָגָרָת הַיּוּדָע, ר"ה מְקַאָלָמִיָּעָ בְּכָל סְפָּרִיו, ועיין בספרי מְדִרִיךְ לְצְנִיעָת בָּאוֹרָק נְפָלָא).

- ב -

סדר התשובה

כדי דער בריטער המון זָאָל האָבעָן אַ שְׂטִיקָעָלָע בָּאָגָרִיךְ ווָאָס דאס באָדִיעָן די אַלְעָ תעַנְתִּים ווָאָס ווּעָרָעָן גָּעָרְבָּעָנָט אַין די פּוֹסְקִים, ווי אויך איין די מוסר ספרים, און די ערְשָׁתָעָ רִיעָעָן פָּוּן די סִידְרִי התשובה, ווָאָס פָּוּן דָּעַם קעָן מען זִיךְ אַוְיְדְּרִיךְנָעָן אוּ דער קְלִימָאָקָס פָּוּן חַשְׁוָבָה אַין צוּ פָּאָסְטָעָן, בְּפָרָט ווּעָרָט דאס אַוְיְגָעָרְעָכָעָנָט עֲרָשָׁת אַין אַלְעָ תְּשֻׁוָּבָה סְפָּרִים ווּעַן עַס מְאָכָט זִיךְרָאָן בְּזִוְּן פָּוּן אַ סְּפָּר תּוֹרָה צ.ב.ש. אַ סְּמִית ווָאָס אַיִלְלָאָפְּלָעָן ח"ו, (ועיין במג"א או"ח סי' מ"ז, ועיין עוד בשו"ת אַבְנִי צְדָקָה, אמרי א"ש או"ח סי' ו', באָר מְשָׁה ח"ד, באָר שְׁבָעָ דָּף ל"ז, בית הַוְּצָרָר סי' י"ד, ברכִּי יו"ד סי' רפ"ב, דְּבָרִי חַיִם יו"ד סי' נ"ט, הררי בְּשָׁמִים מְהֻדוּת קְלָ"ט, זְכוּר לְאַבְרָהָם עַדְךָ ס"ת).

חיים שאל סי' י"ב, מהר"י הכהן סי' ל"ז, משנה הלכות ח"ד סי' ק"ל, נפש חי ו עוד (ובספר מנוחת שי' הארכתי בוה בארכות), אדרע תפילין וואס איז אראפ געפאלען, און אפללו מזוזות ליט טיל פוסקים (ועיין במזוזות שלו), אין דער גרעסערער חלק פון די תשובה געוויידמעט ווי איז אומציגין וועגן פאסטען, האב אויך געהאלטען פאר א רעכטער שריט צו ציטירען פון די דברי חז"ל (העניטה יב, רמב"ם ה' התענית פ"א ה' י"ז) טוואו"ח חקס"ט, חוק"ה) וואס טווען אונז ערקלערען וואס זענען די מאטיווען פון גורר תענית זיין.

- ג -

סדר התענית

אין דעם באשטיימטען פאסט טאג וואס מען האט גורר געווען אויפֿן ציבור זענען זיך צוואם געקומען אין ביהכ"נ ב"ד און די זקנים צוחאמען מיטן גאנצען ציבור דאס ערישט האבען ב"ד און די זקנים אונטערזוכט און געפֿאַרט אלע מכתשלה וואס עקוועטטרט און די שטאָט, דאס האט געדארט אַ האלבען טאג, און זיי האבען מתקן געווען תקנות אַפְּצָטוּעַן אלע מכשולות פון עבירות.

דער ב"ד דאָרשענט און וואָרענט און פֿאַרטט נאָך די אלע וואָס ריבען געלטער, און טווען זיי אַפְּשִׁידָעַן פון כלל ישראָל, דענְגָּאָך שטארעמען זיך אויףֿ די געוואָלְדִּס מענטשען וואָס טערָאַרְזִּירָעַן יעדען וואָס אַיִּז אַיִּז וידערשפראָך מיט זיירען פרענְצִּיפָּעַן און ווילען נישט אַויסְפָּאַלְגָּעַן זיירען פֿאַרְלָאַגְּגָעַן, טוט זיירען זיירען דיון שטאָרָק דענְגָּאָרְעָן, דאס זענען די פֿוֹנְקִיעָס פון ערשתען האלבען טאג. דעם צוּוִיתָעַן האלבען טאג ליאַנט מען אַיִּז תורה מענְגָּאָרְעָן דיומאָ און מען דאָווונְט און מען זאָגֶט ווֹרוֹי אַיִּז מען טוט תשובה.

פון די הייליג ווערטער פון די חז"ל קענען מיר זיך פֿיְהָל לערנְעָן, 1. ערשותנס אַז דאס עצם פֿאַסְטָעַן אַיִּז בלוי אַ טֶּפֶל פֿוֹנְעָם סדר הימים, 2. דער עיקר אַיִּז חשובה טווען אַינְגָּרְלִיך מיט حرטה געפֿילען אויפֿן עבר, און אַ פֿעַסְטָעַן באַשְׁלוּס אַוְףֿ להבא, 3. דער צענְטְּרָאָל פֿוֹנְקִט פֿוֹנְס יומָן התענית אַיִּז די אויפֿגְּנָאָבָּעָן פון די פֿאָלְקָס מנהיגים ווֹבָנִים גוֹט נאַכְּצָוְפֿאַרְשָׁטָעַן אלע עבירות וואָס זענען אַקְטוּול אַז דער צִיְּיט פון די טראָגִישׁ געשעהנְישָׁען, 4. נאָך טווען מיט אַנטְנְעָמָעָן פון די גָּאַלְדְּעָנָעָם לשׂוֹן פון רמב"ס, אַז דאס ריבען אַז טערָאַרְזִּירָעַן אַיִּינְעָר דעם אַנדְרָעָן וועגן אַיִּגְעָנָע פֿאַלְיִיטִישׁ אַינְטְּעָרָעָסָעָן, בְּפִרְט ווּעַן עַס האַנְדָּעָל זיך וועגן פון אַנְשִׁים מְכוּבָּדִים מְהֻנְּגִים הָעֵדָה אַיִּז שְׁקוּל קעגען אלע אַנדְרָע עֲבִירָות.

יעצט טיערעד אַידָּעָן; לאָמֵיר ערנְסָט אַ טְרָאָכָט גַּעֲבָעָן צו זענען מיר טאָקָע יוצא אַ יומָן התענית מיט פֿאַסְטָעַן בלוי, אַז דער צִיְּיט וואָס די גְּמָרָא מיטן

רמב"ם מיטן טור פאסקענען אלע או דאס איז בלויו א טפל און דער עיקר איז דאס אויבענדערמאנטע, און קיניגער איז נישט מחולק דערוף.

ע"כ איז לפחות יעדער יחיד פאר זיך מהוב זיך מתחנן צו זיין פאראואס האט הש"ת צוגעשית די לעצעט צייטען אויפיל היל טראגעדים נאכאנאנד, און מתקן זיין בי זיך אין שטוב וויתט מעגליך אלע הינויכטען וואס נויטיגען זיך פארבעסערונגנען. צ.ב.ש. לאזען בודק זיין די מוזות, און חפלין, (וז' וויטעד בשם הגה"ק ר"י גריינוואלד) און אויך ספרי תורות וואס ועננען ליעדר זיעדר פעלער האפט, און די אלע אויבענדערמאנטע זאכען, כדי צו פארגנינגערען פאראען יהיד האבען מיר צוחאעם גענומען אויך איז פלאץ די מכשולות פון כשרות און צניעות, מיט מוזות, ציצית, חינוך, און אפגעדריקט מיט די פאלגענדע נעמען, א) נפש ישעי', ב) מנחת היהוד, ג) קדושת בנות ישראל, ד) מדרכן לצניעות, ה) חינוך ישראל סבא, ו) מוזות שלוי על ה' מוזה, ז) גдолיה יהודת על ה' ציצית, ח) מנחת שלוי, ט) הלכה למשה על מכשולות שונות, י) שוו"ת זבחו זבחי צדק על יוז"ד ח"א, ועוד.

צי דעת צוועק האבען מיר גערעננט פאר פאסיג צו ציטירען די אונוייזונגנען פון הגה"צ המ"פ ר"י גריינוואלד זצ"ל, ווי איזו זיך צו פיהרען איז די צייט פון שריפות ספרי תורה רח"ל.

- ۲ -

דער תיקון ווען ספרי תורות ווערטן פארבעננט רח"ל

אין שי"ח זכרון יהודת פון הגה"ק מההר"ר יהודת גריינוואלד אבדק"ק סטמאָר זצ"ל (ח"א סימן מ"ד) שרייבט ער צו די שטאָט טאשנאנד וואס דאָרט זעננען פאָבעננט געווארען איז שנת תרע"א 2 ספרי תורות, עטליכע תליתים און חפלין, מיט סיידורים און אנדערע הייליגע חפצים, או די תיקונים אויסערען פאָסטען דארפֿען זיין דריי פאַכִּיג.

1. געווארעננט זיין מער מכבד צו זיין די תורה נישט צו שמיסען בשעתהן ליאנען (ועי" סְפֶר וְאָמְרוֹ אָמֵן עַל הַלְּכוֹת עֲנִיָּת אָמֵן בְּאַרְכִּוֹת שְׁהַדְּפָסִתִּי לְפָנֵי 10 שנים).

2. יעדען עש"ק זאל דער בעל קורא מגיה זיין די וואָכעדייגע סדרה איז דעת ספר תורה וואס מען גיט ליאנען דערין מאָרגען.

3. מען דארף לאזען רופען א סופר סת"ם וואס זאל אָרוּם גַּיִן אֵין אלע אידישע שטיבור פון דער קהילה, און בודק זיין אלע מוזות און אויב מעגליך אויך אלע חפלינס, די באָצָלָונְגָעָן פאָרען סופר זאלען גענומען ווערטען פון קהילס קאָסָע וּכְוּ, עי"ש באַרְכִּוֹת.

- ה -

פסולע ספרי תורה

עס איז ליעדר א גרויסער בזיען צו זאגען, איז א גרויס ערצענט פון די בחזי מדרשים האבען פסולע ס"ת און אפלו פון די קשרע איז א גרויס חילק בשעת הרחק און בדייעבד, איז איז אס עס קען אויסקומען טיל מאָל איז מיטין נישט עלה זיין מפטיר טוט מען א גראַעער עילוי נשמה פאר די אבות ווי מען איז לאָ עלה, וויל אובי דער ס"ת טיג נישט ח"ו דעם אלט האָט מען געמאָכט 2 ברכות לבטה החוץ דעם וואָס מען האָט נישט יוצא געווען מצות שמיעת און קרה"ת, דאס קען אויך זיין און אוראָץ פון די פיהַלע טראָגדיעס ביי ס"ת וואָס מען ליאַנט און פסולע ס"ת רח"ל, איזו זעט אויס פון דעם ערשטען תיקון וואָס הנגה"צ ר"י גוּרִינְוֹאַלְד זצ"ל שריבט ווי פריער דערמאָנט.

דעריבער מאָכען מיר א אויפֿרֻוף צו אַלע רבנים, שםשים, גבאים, מיטראַשי קהילה, וואָס אויף זוי ליגט גאנצְלִיךְ דער אחירות פון די אַלע ברכות וואָס ווערטען געמאָכט אויף די תורה, מיטין חיוב פון מצות קרה"ת, דאס זוי זאלען געבען זאָפָּארַט בודק און מגיה זיין זיערט ס"ת ביי א סופְּרַט מומחה ויר"ש מאָה.

באמערקונג: עס קען פֿאָסִירַעַן איז מען האָלט זיך אָפְּ פון געבען בודק זיין די ס"ת בלויו צוֹלֵיב געלט מאָגענְגָּל, דעריבער איז די פֿאָסִיגַּע עַצְמָאָמָעַן נעמען די עקטפֿעַנְסָעַס בעי די מתפללים וואָס וועלען גערען צו שטייער געבען פֿאָר אֶזְאָחָשׁוּבָּעָ מְצֹוֹהָ, דערצְוָו וואָס דער צוֹעָק אַיז זוי זאלען אויסגעהיט ווערטען פון ברכות לבטה.

- ו -

אן אויפֿרֻוף צוֹם צִיבּוֹר

יעדר פריוואָט מענטש וואָס איז עלה צו די תורה, און באָמְעַרְקַט דאס מינדעסטְּרַעַנְדְּרָוֹנְג, צ.ב.ש. אָותִיות וואָס זענען רויט אָדער נאָך ליכטיגער, אָדער אַין אָות רויט צו דעם צוֹיִיטָעָן, אָדער אַין אַיז אַין מיטין אָפְּגַּעַה אָקְטָן, אָדער עס פֿעַלְתָּה תְּגִינְיָן, אָדער אַין אָות וואָס אַיז נִישְׁתְּגַּעַן גַּעֲהָרְגִּיג, צ.ב.ש. אַן וְאַ"ו וואָס זעט אויס ווי אַרְיִיש, אָדער אַין אָונְדָע כ"ך וואָס זעט אויס ווי אַרְיִיש, אַה"י וואָס זעט אויס ווי אַקּוֹ"ף, אַד.ג. אַיז ער מהוויב ע"פ תורה מעורר צו זיין דעם רב און די אַנדְרָעָ אַנְפִּירְעָרָר פון די קהילה אַיז מען זאל זעהן צו פֿאָרְעַכְתָּעָן דעם ס"ת.

- ४ -

**פערציג טויווענט אידען האבען יארען לאנג
געליגט פסולע תפילין**

אין ספר שו"ת רב פעלים ח"ד סי' ב' ווערט געברעננט דאס אין די גאנצע
שטאַט „בָּאָגְדָּאָדָּה“ וואָס האָט באֹויצַט 40 טויוונט פערזאָן העכער בר מזוּה,
רעכטע שומרי חור"מ, וואָס צוֹלֵב אָום וויסענקייט האבען זיַי יארען לאָנג
געטראָגָען חֲפִילִין וואָס זענען נישט געוווען מְרוּבָּע, (קוֹוָאָדָּרָאָט), די לענג אָון די
ברִיט אַיִינְג) בִּיזַּו עַס אַיְזַּו אָונְקָומָעַן אַיְזַּד אָונְהָאָט דָּאָס אַנְאָכָּט גַּעַנוּמָעַן אָון
תִּיכְּפָּר מְעוֹרֶר גַּעַוּעַן אָון אַיְפָּגָעַרְדָּעָט דִּי שְׁטָאָט, בִּיזַּדְּיַי גַּאנְצָע שְׁטָאָט אַיְזַּו
געַנְגָּעַן חָאָדָּאָם, עַס זענען אַוְיְפָּאָרָט אַנְגָּעַנוּמָעַן גַּעַוּוֹאָרָעָן רִיכְטִיגָּע שְׁרִיטַּי צַו
פָּאָרָעַכְּטַּעַן דָּעַם פָּעַלְעַר דָּוָרָךְ הָגָה"צְ רִיְּסָף חִים בָּעֵל אִישׁ חַיְּזַּכְּלָדָעָר מְרָא
דָּאָחָרָא פָּוֹן שְׁטָאָט. זַהֲן מִיר פָּוֹן דָּעַם אָז בְּלוּזִי די נַאֲכָלָעַסְגִּיקִיט פָּוֹן אַיְזַּו
קְלִינְיָעַם פָּרָט פָּוֹן הַלְּכוֹת חֲפִילִין האָט צַוְּגַעְבָּרָעַנְט אַזְּאָ גַּרְוִיסָּעַן מְכְשָׂוֵל, וואָס
הָאָט גַּעַפְּאָסְעַלְטַּע דִּי גַּאנְצָע חֲפִילִין.

אוֹן וויסען זַאְלָט אִיר אוֹ די דָוָרוֹת זענען גַּאֲרוּשָׁט בעסער גַּעַוּוֹאָרָעָן נָאָר
אדְּרָבָא פִּיהְלָעָרְגָּעָר, אוֹ די מְכְשָׂוֹלֹת גַּרְיִיכְעַן שְׁוִין אַיְבָּעָרָן קָאָפְּ.

דעְרָבָעָר ווּלְעָלָעָן מִיר צִיטְרָעָן אִינְסָבָא אַיְינְסָבָא מְכְשָׂוֹלֹת וואָס זענען
הַיִּינְטָזְוָן צַו טָאָג אַקְטָוִיל בַּיְיָ חֲפִילִין וואָס טִילְעָר דָּעַרְפָּוֹן קָעָן דָּעַר פְּרִוּזָאָטָעָר
מְעַנְטָש אַיְיךְ נַאֲכָקָאָנְטָרָאָלִירָעָן אַוְן טִילְעָר מְוֹ גַּעַטְאָן ווּרְעָעָן אַוְיְשָׁלְדִילְעָר דָּוָרָךְ
אַסְפָּרְמָוּמָחָה וַיְרָאָשָׁה.

1. פְּרָאָבָלָעָם: די חֲפִילִין זענען טִיל מְאָל נִישְׁט פִּינְקְטִילְקָן קוֹוָאָדָּרָאָט.

עַזָּה: אַוְיסְצּוּמָעַסְטָעָן מִיט אַמְּלִימָעַטָּעָר אַוְיָבְדָּה די לענג אָון די
ברִיט אַיְזָנִיג, אַדָּעָר אַפְּיָלוּ מִיט סְחָם אַפְּפִירָעָל וַיְיָ עַס ווּרְעָט צַוְּגַעְבָּרָעַנְט
אַיְזַּמְּבָּ (סִי' ל"ב.).

2. פְּרָאָבָלָעָם: דָּעַר חִיתָּוָה וואָס דָּאָס בָּאָדִיאָט דָּעַר אַנְטָעַרְשָׁטָע חָלָק פָּוֹן
חֲפִילִין דָּאָרָף אַיְיךְ זַיְן קוֹוָאָדָּרָאָט
עַזָּה: דָּאָס זַעַלְבָּעָר וַיְיָ נָוָמָעָר 1.

3. פְּרָאָבָלָעָם: די חִפְרָה (די פָּאָדָעָם מִיט וואָס די חֲפִילִין אַיְזָזָוָם גַּעַנְיִיט
דָּאָרָף אַיְיךְ זַיְן קוֹוָאָדָּרָאָט. אָוֹן זַיְיָעָר אַפְּט אַיְזָדָס נִישְׁט קוֹוָאָדָּרָאָט.
עַזָּה: אַזְּוִי וַיְיָנוּמָעָר אַיְינָס, דָּעַר חַ"א זַאְגָּט עֲדוֹת אָז דָּאָס קָעָן פָּאָסִירָעָן.
אַפְּיָלוּ בַּיְיָ גִּיטָּע סּוּפָּרִים.

4. פראבלעט: סי' דער קוואדראט פון נומער 2, סי' דער קוואדראט פון נומער 3, דארפער זיין סי' פון אויבען און סי' פון אונטערן דאס מײנט סי' דער תיורה סי' די חפירות דארפער זיין קוואדראט אויבען און אינטערן.

דער מאַב שרייבט (סי' ל'ב ס"ק קע"ז) או ליעדר בעזה"ר זיער אָסָאַן מענטשען גיבען נישט אַכטונג אויף די חפילין או זאלען זיין געהעריג קוואדראט, און אָפִי צווישען די מדקרים במצות איז פאַרעהאנען אָזעלכען וואָס גיבען נישט אַכטונג נאָר אויף די אויבערע טיל פון די בתים עס זאל זיין קוואדראט, אָבער זיין קוּקען זיך נישט אום אויף די תיורה, און אויף די חפירות וואָס דאס אָוֵר מעיקר הדין, און עס איז זיער גראַנְג צו פֿאָרעדעטן.

5. פראבלעט: אָפִילו די חפילין וואָס זענען געווען ניעזרהיט געהעריג קוואדראט אויב מען זעהט אָן ענדערונג צום ביישפֿיל די שפֿיצען זענען אָפֿגעהאָקט אָבער די בתים זענען אויסגעבויגען אָבער די תיורה איז אויסגעבויגען אָבער די חפירות זענען קָאַלְיָע געווארען דארף מען דאס תיכּפּ פֿאָרעדעטן (מאַב שם קפ"א).

6. פראבלעט: טיל מֶלֶךְ זענען די בתים אַלְיָין נישט קוואדראט קלעבען די סופרים אָרוֹים אַמְּין קָאַלְעָךְ וואָס מָאָכָט קוואדראט די בתים (שו"ת נו"ב סי' א, חי"א כלל י"ד אות ב').

עזה: דאס בעטע איז נישט צו קויפּען נאָר וויסע חפילין פֿאָרבּען אָן צו זיין מעד געוויכערט זאל מען דאס נעמען צו אָ סופּר יְרָשׁ וואָס פֿאָרְשְׁתִּיְיט צו בחים נישט ביַי דעם ביַי וועמען מען האָט דאס געקייפּט, טיל האָבען מורה צו קויפּען וויסע בתים פון אַי וויל ער וועט נישט האָבען ווי אָזוי צו פֿאָרבּען, דעריבער זאל מען וויסען אַז די סופרים פֿאָרבּען חפילין.

7. פראבלעט: עס איז אָגָּר אָפטּע ערשיינונג אָז די קרייצּען ביַי חפילין של ראש זענען געפּעלשט, דאס הייסט אָז די עיקר הלהכה איז או אין בית מה זיין אָפֿגעטילט פון צוּרִיטִיטען מען זאל דאס גיט דערקענען, אָסָאַק סופרים מאָכּען אַ שוּוּינְדְּעָל אַן זיין פֿאָרְקְּלְעָבָּעָן די רִיכְטִיגָּע קְרִיצּעָן אַן אויף דעם קלעב טוהען זיין אויספֿאָרְעָמָעָן נִיעַ שִׁינְעָ קְרִיצּעָן, דאס איז פְּסוֹל (חיי"א ה' חפילין, בה"ל סי' ל"ב, מ). אָזוי איז פֿאָרְהָאנְעָן נאָך צענְדְּלִיגָּע פֿרָאָבלְעָמָעָן דעריבער איז די עצה צו קויפּען די בתים פון אַידְּשׁ ומדקְּרָק במצות, און דערנְאָך געבען צו באַקּוּקָעָן פָּאָר אָ סופּר מומחה וירָשׁ וואָס פֿאָרְשְׁתִּיְיט צו בתים

- ח -

ニישט ערליךע סופרים

דער חד"ס שרייבט (ח"ו סי' פ"ג) פאר א רב נאך אין זיין צייטען און די סופרים פון זיין צייטען זענען נישטבקי און זענען מכשיל הרובים און עס אייז פאראהאנען הונדרערטרער ערליךע אידען וואס האבען נאך נישט געליגט אין זיעדר לעבען קיין כשר'ע תפילין און די רבנים מאכען זיך נישט וויסענדיג אויף זיין, און אויף שרייבט אויך דער קסטה הסופר אין נאמען פונעם משנת חכם.

דער חי"א שרייבט און רוב סופרים אין זיין צייטען זענען נישט קיין בני תורה אין א סאך פלאצער האט ער געזען איז זייז האבען נישט קיין יר"ש און אלע זיעדר מעשים אייז בחזקתו פסול און מען טאר נישט קיין ברכה מאכען אויף זיעדר תעפילין ומזהות אפילהו דער כתב אייז מהדור וויל זיך זענען נחשד אויך חוק מוכחות און שלא כסדרן.

נו! וואס זאלען מיר שוין זאגען היינטיגע צייטען?

- ט -

מענטשען גיינע אין פאפרעגען תפילין

ליידער זענען פאראהאנען טויזנטער אידען וואס גיינע ארום אגאנץ לעבען מיט בתרים וואס זענען געמאכט פון פלאטען, אדרער הארטע פאפען דענקל, דאס קען פאיסירען אפילהו ווען מען קויפט דאס פון אן איגענעם קאוזען לוייט וויל מיר זענען אינפארמייט. די אינציגע עצה אויף דעם אייז צו קרייפען דירעקט פונעם בתים מאכער און נאך דאן ווען מען קען איהם אליז ערליךער איד און מזקיק במצות, דערנאך זאל מען עס הערטש וויאווען פאר א סופר.

- י -

תפילין סעט און מזוזה סעט

ברון מזוכיר נשכחות: איך בין געווין אמאל אין א ספרים געשעפט האב איך געהרט ווי אינגער קומט אריין און פאראלאנגט א בר מצוה סעט! האט איהם דער פארכויפער געפעריגט וויפיל ווילט איהר טפענדען און לויטען פרינו האט ער איהם פארכויפט פאר בערך 25 דאלאר, שומו שםיס!!! די בתים זענען זיכער געמאכט פון פלאטען מיט פרשיות פון פאפיר אדרער אינגעאנצען און א פרשיות, דער תלית אייז א שאל וואס אפילהו זאל זיין כשר'ע מטריאל אייז מען אויך נישט ייצא די מצוה (עי' מג"א סי' ח' וספר גודלי יהודה על ה' ציצית)

כ"ש אzo דi ציצית פונעם שאל זענען שטראיקלעך, קומט אויס דער ס"ה פונעם גאנצען פעקעל 3 ברכות לבטלה פון דi ציצית און דi חפיין, און נישט מקים געווען א גאנץ לעבען ציצית און חפיין, וויל דאס קען איך זאגען אויף זיכער ווי אלע פאך ליט וויסען גוט און חפיין מיט פרשיות וואס מען צאלט דערפאָר אַפְּלִו \$ 40-35 און נאך מעד איז נישט מעגליך עס זאל זיין כשר. וויל דער בתים מאכער און דער סופר קעגען דאס בשום אופן נישט פאָר אֶזָּא פרינוי ערצייגען. און ליעדר גיינע טאג טעלגן הונדרטער אידען אינקופען א בָּרְמָזְהָה סְעֵת בַּיִּדְיָוִסְעָדְעָטְמָעָנְטָסְטָאָרָס. ווי מען קען באָקוּמוּן די חפיילנס אין אלע פאָרכְבָּעָן, עס זאל „מעטהען“ צום „סוט“, די סיבָּה אַיז וויל דאס עם הארץ איז זיעדר גראָס און די רבנים זענען נישט גענוג מעורר.

- יא -

תקנה קעגען וואקסענדע מכשולות אויפֿרוֹף צוֹ רָאְשִׁי יִשְׂבָּה אָוּן מְנַהֲלִים

לייעדר וואקסען אַרְוִיס יַעֲדָעָן טָאג אַנְדָּרָעָן מְכְשֻׁלָּות אָוּן גָּלִיכְצִיטִיג וואקסט דאס עם הארץ מיטן פולען טעמאָפָא, דאס אלע ברעננט צו אzo דi פָּסְולָע חַפְּלִין וּמְזוּזָה וּוּרְעָן אֶלְץ מַעַר אָוּן מַעַר פָּאָרְפְּלִיאִיצָט, אָוּן דאס כל' ישראָל נוּיטִיגַט זִיך אַבָּלְדִּיגָּעָן הַילְּפָה זִיך אַרְוִיסְצְׂוָרָאָפָעָן פָּוָן דָּעַם שׁוּרְעָרָעָן גַּדְרָאָנְגָּעָל מִיט דִּי סּוּפְּרִים קְלִים וּוָאָס פָּאָשְׁפְּרִיטִיעָן פָּסְולָע חַפְּלִין וּמְזוּזָה, עס ליגט אַ פְּלִיכְטָה אויף יַעֲדָעָן אַיִּצְּגָּעָן בַּנְּחָדְרָה צו זַוְעָן אָוּיסְטוּעָג וּוּזִוְיִי מען רְוִימָט אַוִּיס דִּי פָּסְולָע חַפְּלִין וּמְזוּזָה, אָוּן מען היה אַוִּיס מען זאל נִשְׁתְּחַדְּשָׁה וּוּרְעָן וּוּיְטָעָר, אַיִּין עַצְּחָה וּוָאָס מִיר טָרָאָכְטָעָן פָּאָר אַ גַּלוּנְגָּעָן מען זאל אַיִּנְפְּרִעָן אַיִּין דִּי יִשְׂבָּה מַעַן זאל לערנען מִיט דִּי חַלְמִידִים יַעֲדָעָס יָאָר מִיט אַ שִּׁיכְתָּפָן בְּחוֹרִים אֶלְץ אַ זִּיטְעָן שִׁיעָרָה הַלְּכוֹת סְתָ"מ דאס מִינְטָן דִּי גָּמְרָא מְנֻחָה טָוָאָה שׁוּ"ע סִיְּלָבָן סִיְּלָבָן זְגִינְטְּלִיך.

די צורות האותיות זאל געלערנט ווערען דורך אַ געניטען סופר ויר"ש אַזְוִי אָרוּם אָוּן ווען קוּיפְּט זִיך חַפְּלִין אַדְעָר מְזוּזָה זאל מען קענען מַעַר וּוּינְגְּעָר אַלְיָין בָּאָמְרָעָקָעָן אוּבָּיכְעָס אַיז כָּשָׂר אַדְעָר פָּסְול דאס וּזְאָלָט גַּעֲוָעָן אַ גַּעֲוָאָלְדִּיגָּעָן אוּפְּטָו אויף להבָּא.

וועגען פָּאָרְגָּאָנְגָּעָנְהִיט אַיז אַ שְׁטִיקָעָל עַצְּה וּוָאָס אַיז אַנְצָלָה פּוֹרְתָּה מַעַן זאל זִיך צְוֹאָמָעָן נְעַמְּעָן אַין יַעֲדָעָן בִּיהְמָ"ד אַפְּאָר אַיִּדְעָן לְשָׁם מְצָהָה הרבים אָקְ צְוֹאָמָעָן נְעַמְּעָן גַּעֲלָט אָוּן אַוִּיסְצְּאָלָעָן אַ סּוּפְּרָה וּוָאָס זאל קְוּמָעָן אַין בִּיהְמָ"ד אַרְיָין אַוְאָך אַדְעָר מַעַר לְוִיטָן גַּעֲבָרְיךָ אָוּן יַעֲדָעָס מַתְּפָלָל פָּוָן בִּיהְמָ"ד זאל זִיך בְּרַעֲנָגָעָן זִיְּנָעָמָה אָוּן חַפְּלִינְסְּ בְּדַק צו זִין, אָוּן דאס אַיז אַ פְּלִיכְטָה אַוִּיפְּטָן רְבָּן צו שָׁאָפָעָן דִּי עַסְקִים.

- יב -

די תפילין האבען איהם געהאלפען מיט קינדרער

עס האט פאסירט לעצעטענס ביי א וויליאמסבורגער איד (רוצה בעילום
שמו) וואס האט לאנגע יאָרען ל"ע נישט געהאט קיין קינדרער.
ויהי היום האט ער זיך געגעבען בודק זיין די תפילין און שאקירט געוואָרען
געוואר וווערונציג אָז דער ווארט בניכס פון „למען ירכו ימיכס“ האט געפעטל
טאָטאל נישט לאָנג נאָך דערויף וואס ער האט זיך געקוייפט ניע כשרע פרשיות
אי ער מיט השי"ח'ס הילף געהאלפען געוואָרען, שמעו עמי בינה זאת!

- יג -

די מורהידיגע טראגדייע – דרכין נישט באָקוקען די מזוזה!

די מעשה האבען מיר ערהאלטען דורך אַ דירעקטען טעלעפאָנישען באָרכיט
ומעשה שהי' כרך הי', ביי אַ איד אין אַי' אין בני ברק אויל ל"ע פאָר קיינעם
געדאָט שטערבליך קראָנק געוואָרען אַ יונגע קינד פֿולצילינג, דער פֿאָטער'ס אַ
גוטער שכן וואס האט זיך שיין געהאט אַנגעהערט זיעער פֿיהל פון רעבישע
מוּפְּתִּים האט תֵּיכֶף אַנגעהערט אַיינעם פון די גּוֹרִיסָע חַסִּידִישָׁע רַבִּים אַן עַצָּה,
האָט דער רבִּי געלאָזָען ענפּערען מען זאל זופֿאָרט בודק זיין די מזוזה, דער שכן
האָט דאס אַיבָּער געגעבען פֿאָרען פֿאָטער אַן דער פֿאָטער זיענדיג אַ מהנדז
האָט באַשלאָסען צו פרעגן זיינעם אַ ליטוּוּישָׁן רַאֲשָׁן יִשְׂכָּבָה אַ מִפְּרוּסִים־דִּיגָּעָר
גָּדוֹל צו ער זאָל פֿאָלְגָּעָן די עַצָּה, דער רַאֲשָׁן יִשְׂכָּבָה האָט פֿאָרְדָּאָמָּט די עַצָּה
בָּאַמּוּרְקָעָנוּזִיג מיט גַּעֲצִילָע ווּעְרָטָע דאס אַיִּז חַסִּידִישָׁע מעשיות (ליידער אַיִּז
אַ שְׁטִיקָעַל בְּבֵיאַן הַיְמָנָת צו טָאג אַוְיךְ חַסִּידָה) אַז דאס קינד אַיִּז
קְרָאָנָק דָּאָרָף מען גַּיִּינָא צו אַ דָּאָקְטָעָר אַן נִשְׁתָּוּ מַעַרְאָה.

ביי אַ קּוּרְצָע צִיִּיט אַיִּז דאס קִינְד ל"ע נַעֲדר גַּעֲוָאָרָעָן דָּעַר חַסִּידִישָׁעָר שְׁכַּן
בָּעַת עַר אַיִּז גַּעֲגָנְגָעָן מַנְחָמָאָבָל זַיִּין האָט ער פּוֹן גּוֹרִיס אַמְוֹנָה צְדִיקִים זיך
ニישט געקבנט צוּרִיקָהָאלְטָעָן אַן אַרְאָפְּגָעָנוּמָעָן די מזוזה אַן ערלוּבְּכָעָנִישׁ,
שְׁטָעַלְתָּאַיִּיךְ פָּאָר וואס ער האָט דָאָרָט גַּעֲפָ�נָעָן? דָעַר ווּאָרט בניכס פּוֹנָעָם פּוֹסָק
לְמַעַן יַרְכּוּ יְמִיכָּס הָאָט גַּעֲפָ�לְתָּא!!!

- י"ד -

מדה בנגד מדה

ענדליך צו די פַּרְיעָרְדִּידְגָּעַ מעשה האט פַּאֲסִירֶט בֵּי אַ צְוֹוִיְיטָעָן אַיד אַין אַיְ וּוֹאָס האט גַּלְילְטָעַן וַיְיָעַר שַׁוְּעָר אַרְפָּן הַאֲרָצָן לְעַז האט אַים אַ רְבִּי מִיעָצָן גַּעֲוָעָן בּוֹדָק צו זַיְן דִּי חַפְּלִין וּמְזוֹוָות טַאמְעָר זַעֲנָעָן זַיְן נִישָׁת אַיְן אַרְדְּעָנוֹגָג, וְכֵךְ הוּא! מען האט גַּעֲטָרָאָפָּעָן אַיְן עַיְנָעָם פָּוָן דִּי מְזוֹוָות אַז אוּס האט גַּעֲפָלֶט דָּעָר וּוֹאָרט „לְבָכְךָ“. האט מען באָלְד גַּעֲטִוִּישָׁט אַונְדָּגָה אַיְן גַּעֲנְצָלִיךְ פָּאַרְשָׁוָאַונְדָּעָן גַּעֲוָאָרָעָן. די דַּאֲקְטוּרִים האָבָעָן זַיְן נִישָׁת גַּעֲקָעָנָט גַּעֲנוֹג אַנוֹאוֹנְדָּעָרָעָן פָּוָן דָּעָם פַּלְצְלִינְגְּדִיגְּעָן אַומְגָעְרִיכְּטָעָן עַנְדָּרָוָגָג.

די מעשיות זענען באָלְעָרְעָנְדָעַ מַסְרָר רִידְפָּאָר אַלְעָ לִיְדְעָמָעַ, זַיְן נִישָׁת צו זַוְּמָעָן אַונְדָּגָה זַאְפָּאָרָט בּוֹדָק זַיְן דִּי חַפְּלִין אַונְדָּגָה זַוְּיִילָעַס קָעָן מַעְגָּלָק זַיְן בֵּי אַיְנָעָם וּוֹאָס עַר האט באַנְקָרָאָטִירָט אַז אוּפָעַס האט נִישָׁת גַּעֲטִוִּיגְט מִיטָּן וּוֹאָרט „מַאְדָּךְ“.

איינער וּוֹאָס האט שלְאָפְּלָאָזָעָ נַעַכְתָּ, קָעָן זַיְן דָּאָס וּוֹאָרט „וּבְשָׁכְּבָךְ“ אַיְן נִשָׁת כָּשָׂר גַּעֲשִׁיבָעָן.

איינער וּוֹאָס האט לְעַז צָעָר גַּיְדָּול בְּנִים אַדָּעָר אַיְן פָּרִי אַוּוּקָ פָּוָן דָּעָם עַולְםָ לְעַז, קָעָן זַיְן אַז דָּעָר פָּסוֹק „לְמַעַן יְרֻבוּ יְמִיכָם וִימִי בְּנִיכָם“ אַיְן נִשָׁת כָּשָׂר.

איינער וּוֹאָס די פְּרָנָסָה גִּיט אַיְהָם עַפְעָס נִשָׁת, קָעָן זַיְן אַז אוּפָעַס טּוֹיגָ נִשָׁת מִיטָּן „וְאַסְפָּתָה דָּגָנָךְ“ וְגוּ.

איינער וּוֹאָס לִיְדָט שְׁטָאָרָק אַוְיָן מַאְגָעָן, קָעָן זַיְן אַז דָּעָר „וְאַכְלָתָה וְשְׁבָעָתָה“ טּוֹיגָ נִשָׁת.

איינער וּוֹאָס דָּאָס קִינְד וַיְיָלָן נִשָׁת צו לִיְגָעָן דָּעָם קָאָפָ צָוָם לְעַרְנוּן, קָעָן זַיְן אַז דָּעָר „וְלִמְדָתָם אַוְתָם אַת בְּנִיכָם“ טּוֹיגָ נִשָׁת.

איינער וּוֹאָס האט אַ פָּחָד באַנְאָכָט פָּוָן גַּנְבָּים, קָעָן זַיְן אַז דָּעָר „בְּשַׁבְּתָךְ“ טּוֹיגָ נִשָׁת.

איינער וּוֹאָס האט גַּעהָאָט לְעַז אַן עַקְסִידָעָנָט, אַדָּעָר עַר האט פְּשָׁוֹט מַוְרָאָ אַרוֹוִיס צו גַּיְן אַוְיָף די גָּאָס, קָעָן זַיְן אַז דָּעָר „וּבְלַכְתָּן בְּדָרָךְ“ טּוֹיגָ נִשָׁת.

איינער וּוֹאָס האט הרהוּרִי אַמוֹנָה אַיְן בְּתוּן מִט השְׁגָחָה פְּרַטִּית, קָעָן זַיְן אַז דָּעָר „פָּן יְפָתָה לְבָבָכָם“ וְגוּ טּוֹיגָ נִשָׁת.

מצות סת"ם השלם

איינער וואס האט ל"ע נישט געהאט קיין קינדרער, קען זיין או דער „קדש
לי כל בכור“, אדרער „וימי בניכם“ טויג נישט.

איינער וואס איי שטארק נישט אפעריטעלעך צום לרענэн, קען זיין או דער
„ודברת בס“ טויג נישט.

איינער וואס עס קומט איהם אויס אסאך ארום צו וואנדערען און אוועך צו
זיין פון דערהיים, קען זיין או דער „وابדתם מהרה מעל הארץ“ טויג נישט.

איינער וואס לידט אויף האנט וויטאג קען זיין או דער „על ייך“ אדרער
„על ייכס“ טויג נישט.

איינער וואס ער לידט אויף אויגען וויטאג, קען זיין או דער „בין עיניך“
אדרער „בין עיניכם“ טויג נישט.

די אלע זאכען זענען נישט קיין קלילס וויל די פארארגעגען סודות וואס
ligeṭ באהאלטען אין יעדען שטראך פון יעדען אוית איי וויט וויט העכער פון
אונזערע השגות, דעריבער קען מען נישט אויסרעהגען וועלכע פסל האט א
שייחות צו וועלכע אַנשיקעניש, יעדענفالס איי מען מחויב על כל צרה שלא
חטא זפארט בודק צו זיין די מוזות און חפילין.

אויב מען גייט קרייפען חפילין אדרער א מוזה זאל מען געווארענט זיין צו
קרייפען א מוזה נאָר ביי א יר"ש, און עקסטר לאָזען באָזוקען בי א צווײַטען
סופר יר"ש און בודק זיין מינימום 2 מְאָל אַיִּיר.

טייל קהילות האבען געהאט א תקנה אין דער אלטער הים אָז יעדען חודש
אלול מז מען לאָזען בודק זיין די מוזות און חפילין.

אין זכות פון די גרויסע מצוה וועלען מיר באַשערעט וווערען פון אלע
צראה און זכה זיין בקרוב צו די גאולה שלמה בכ"א.

.ב.

ווער עס האט אינטערעס צו זיין בכלל מזוכה הרבים און העלפער
אין די געוואַלדייגע מצוה פון חפילין און מוזות זאל זיך ווונדען
טעלעפאַניש אדרער שריפטליך צו:

RABBI S. GROSS
4711 — 12 Ave
Brooklyn, N. Y. 11219
Tel. 436-8086

די זויכטהייט פון כשר'ע מזוזות ארוף צו אלע אידען

פון הרוב שלום יהודה גראס

רב דקהל „מג שאלו“ ורימ' בישבה וככל „בית ישעיה“, ברוקלון, יוי יארק
בעמיה"ס נפש ישעיה על מאכליות אסורות (ה"ח), מנהחת יהודה על חומר איסור
„חלב עכו"ם“ ו„סימילאך“, מדריך לאכניות על ענייני נמיות, ועוד.

איצט, מורי ורבותי! לאmir מאכען א שטיקל
חשבין הנפש, וואס די זומער-חדשים קאסטען
אט — די באונגעלאו קאסטט כמעט א טוייזענטער.
מייבען אהנוין און האער — בערד 150 בין 200
דאלאער. אנדערער עקספענסעס, ווי עסניאורג און
נויטיגע שטייביזאכען — בערד 300 דאלער.
טיל קינדער ווערטן פארשיקט און קעמעס —
בערד 500 דאלער א קינד. ווערט עס האט מעַ
רערט קינדער בלעה"ר, גרייכט דאס און די
טויזענטער. אווי אידי די וואס ווערטן, ליידער,
באראבעוועט דורךן זומער — קומט צו אן
עקסטערן עקספענס פון שווערט טוייזענטער דאי
לארער. חוץ דעת וואס עס קען נאך אמאל אָפֶּ
טוט עס און זיין שטונדיינער זואיניגונג א גאנץ
יאר, וויל ער פראלאזות זיך, און אויף 2 חדשין
וועט כשר זיין די מזוזה וואס געפינט זיך דארט.
ד. גל. — אט אויף דעת אלעם קארגט מען גארַ
זיט, אבער ווען עס האנדעליט זיך און אָזֶע געַ
וואולדיג-גורייטער מצהה ווי מצות מזוזה, קארגט
מען 10 אָער 20 דאלער, און מקיפט זיך און
בירגען מזוזה.

אפללו דער וואס קויפט שיין יא געהעריגע
מזוזה, פאגעסט זיך און די זומער-דיגע מזוזה
מען מען אויך בודק זיין פונקט ווי די פון אָ
גאנץ יאר.

מיט גרייס פרײַד קענען מיר מיטטילען, און
די התערירות און דער הנוייכט האט אָפְגָעַלְגָוֹן!

לעצעטענס האבען מיר אָרויסגעברענגט אויף
די שפאלטען פון דער חרדיישער צייטשריפט
„די תירת זועלט“, די גאנבליסיגקייט פון נישט
אָמְקָעָן זיך אָ די מזוזות נאָלִי זיין, בפרט
און די זומער-דיגע זואיניגונג, און קעמעס.
באנגעלאָס, האטעלען, א. גל., זיין געהעריג
כשה וויל בעוארוסט, זיינען די מזוזות אין
די זומער-דיגע זאָער מעדסטען טיל נישט און
אָידענונג. די סיבות דערפּון זיינען פֿאָלענְדָע:

(א) געוויניליך און דער דורךניטיליכער איד
ニישט אָוַיְ מְדֻקֵּךְ אָרוּפְּצָשְׁטָעָלָן אָן אַיְנָגָעָ
קְוִיפְּטָעָמָה אָן דָּעָר זְמַעַר-זְאוּינְגָּן, ווי עָר
טָוָת עָס אָן זַיְן שְׁטָוְנְדִּינְגָּר זְאוּינְגָּן אָ גָאנְצָ
יאָר, וויל ער פֿאָרְלָאַזּוֹת זַיךְ, אָן אויף 2 חדשין
וועט כשר זיין די מזוזה וואס געפּינְט זיך דאָרט.

(ב) אָפְּלָלוּ דָעָר זְמַעַר אָוַיְ שַׁוִּין יָא מְדֻקֵּךְ אָן
קְלָאָפְּטָאָן אויך זומער אָ גִּיעָע, אַיְנָגָעָ מזוזה,
זוכט ער אויך צַיְּפָאָרְגָּן גָּעַלְתָּן ווי וויתּ מְעַלְלִיךְ
אָין ער קויפט פון די בְּלִיְּגָעָ מזוזה, וואס זיינְגָּן
90 פֿרָאָצְעָנְטָס פֿוֹלָן (זַיְן בְּסֶפְּרָ נְפָשָׁ יְשָׁעָיָה"אָ).

(ג) טיל מִינְעָן, אָז זומער פֿעַלְתָּן בְּכָל נִישְׁט
אַיִּסְטָס קִין מזוזה.

(ד) מען פֿאָרְגִּינְט זיך נישט צו קויפּעָן אָ
געהעריגע מזוזה, טראָכְטָעָנְדִּינְגָּן אָן אַיְבָּרָאַיָּאָר
זַוְּעַט מען דָּעָס מְזֻוּן אַיְבָּרָלְאָזּוֹן פֿאָר אָנְדָעָר.

גענו מען פון דעם וואס עפַעס אַ קל האט צע-
נאר מער-רבנים זייןען אויך נתעורר געווארן
און האבען געדישנט פיעירידיג אוין זיירע
דרשות וועגן דער וויכטיגיסט פון באזאָרגען
זיך מיט הונדערט-פֿראָצְעַנְטִיג שער' מזוזה.
אָפָלִי אַין די ומערדיו אונונגנגען, אַון כ"ש אַ
האנז אָר.
גענו מען (שבת ל"ב ע"ב. טור ב"ה) מזוזה י"ד
ס"ר רטה"ט) או אַין זינד פון מזוזה ווערטען פאר-
שניטען דֵי לעבענעם פון קליליגע קינדער יונגעראָ
הייט ל"ע. האט רחמנות אויך זיך! וויליל דֵי
מזוזה אַין אַ שמירה פאר אידען, וואו ער גויט
אונ ואו ער קומט. אַינטערעסאנט אַין, וואס דער
ב"י שריבט (י"ד ס' רט"ה), אַו דאס אַין אַז
אָפָעַנְדָּר נס, וואס די וואס האבען נישט מזוזה
אויך די טירן ווערין געשדיינט אַון דער וואס
זעלבער קאלאניע, ווען מֶלֶךְ געפענְט אַ
צוויטען מזוזה, האט מען געדראָפָען געדראָקען
וואויזות אויך פֿאָפָר. אַן אָנדערען מזוזה האט
מען געדראָפָן גאנץ ליזידג, אַן אַ ווערטען דער
סְרִ-הַכְּלָ פון דער באָנְגָּעָלָאָוִיקָּלָאָגָּעָ, וואס באָ
איין דֵי זומען צייטען, עקסידען ל"ע אַן אַ
שטייטס פון 30 משפחות בלעה. אַין, אַן קיין
איין-איינציגע מזוזה אַין נישט געוען כשר, אַן
שער, הונדערטרער שטיבער זייןען באָראָבע
זויי זייןען דֵי באָנְגָּעָלָאָוִיקָּלָאָגָּעָ, וועט געווואָדען; יונגע מענטשן זייןען ברוטאל
צענדייגע יאָרָן נאָקָאנָאנָד דורך אַמְתָּהָיִימִישׁ
האל-אָס. אַון נאָרָ פֿאָרְשִׁידְעָן אַומְגָּלִיקָּעָן
וואס מען קאן נישט מיט געלט צורי-ברענונגען.
און נאָרָ אַיצְטָ האט אַיר אלע ברידות צו ספָעָן
דען דֵי פֿאָרָ דָאָלָעָר וואס עס דָאָרָףְּ קָאָטָעָן אַ
מזוזה אַון באַשְׁיִינְגָּעָן דֵי זומְפָּרְבָּאָנְגָּעָלָאָוִיקָּלָאָגָּעָן
מהודר-דִיגָע מזוזה-שיידלעך אַן מזוזות אַיִ-
געוֹרְגִּינְג. עס זייןען אויך געפָעָנְגָעָן געווואָדען
דען זענט אַיר בעוזשִׁית פֿאָרְיִיכְעָרָט. צוֹאָמָעָן
מזוזות מיט די אויפְּשִׁירְפְּטָעָן "פֿרְשְׂנְדָתָאָ",
מייט אַיִיר הוייזעונְדָה, דעם גאנצְעָן מעת-לעט
ווַוְוַתָּאָ". עשרה בני האמן" וכו'. דאס האט זיך
מל צורה שלא TABA ברכונות ונגשיות.

RABBI S. J. GROSS

4711 12th Ave., Brooklyn N.Y. 11219

די זויכטיקיט פון כשר'ע מזוזות

א רופץ צורבנימ

פון הרוב שלום יהודה גראס

רב דקחל „פֿאנְ שאָול“ וּרְ'מַ בִּישְׁכְּבָה וּכְׁלָל „בֵּית יְשֻׁעָיִ“ בְּרוֹקְלִין, נְיוֹ יְרוֹק

בעמְחַס נְפֵשׁ יְשֻׁעָיִ עַל מַאֲכָלֹת אַסְוֹרָה (הַחָ), מַחְתָּה יְהוָה עַל חָמָר אַיסְוָר
„חַלְבָּ עַכְוַיִּס“ וּ„סִימְלָאָק“, מַדְרִיךְ לְצְנִיעָות עַל עֲנֵנִים צְנִיעָות, וּוּד.

נאך דעם אויכְרָדָה, זומָס מֵיר האָבָן אַפְּגַעְדְּרוֹקָט גַּרְזְּוּסֶר טַילְפַּח דַּעַר פִּרְצָה לִיגְט אָוִיסְעַן קָאָפֶ
פָּגְרָגָנְגְּנָעָן וְאָךְ וּוְעָגָעָן דַּי מַכְשָׁלָות פָּונְ אַסְולְעַ
מְזוּזָות, אַיְזָן דָּאָס נְאָגָעָן וּוְעָלְטָ אַידְעָנָטָם אַוְיְגָעָן
טְרִוְיסְעָלָט גְּשָׁוָעָרָן אוֹן וְיִזְקְּרָעָבָטָם תָּן
אַוְיְסְעָן שְׁלָאָקָה, לוּסְטַיְלָעָט טְעַלְעַגְּיָישָׁעָן,
ישְׁעַיִ חַיאָעָטְסַט בָּארְכָּאָה).

די פְּרָאָקְטִיךְ האָט אָנוּן אַיבְּרָצִינְגָט, אַוְ די
בְּעַסְטָע בְּדִיקָה וּוּרְעָגָן גַּעֲמָאָכָט וּוּן דַּעַר סְוָרָ
וּזָאָס אַיְזָן בְּדַוק דַּי מְזוּזָה אַיְזָן גַּישָׁת דַּעַר זְלָבָעָר
וּזָאָס הָאָט דָּאָס פְּאָרְקְיָהָט, דָּאָס מִינְגָּט בְּקִיצָהָוּ
אוֹ מְעַן דָּאָרְקִי קוּפְּ�ן אַמְזָה בֵּי אַגְּרָוּסָן יְרָא
שְׁמִים, אָנוּ גַּעַד דָּעַם גַּעַבָּעָן בְּדַוק צַו זַיִן אַיְדָעָר
מְעַן גַּעַטְסַט דָּאָס, פְּאָר אַסְפָּר יְרָא שְׁמִים.

עַדְרִיבָּעָר לִיגְט אַפְּלִיכְט אַוְיִף אַלְעַלְעַדְרָבָּנִים זַיִן
זַוְּלָעָן מַעְרָר זַיִן וּיְעָרָעָבָּלִי בְּתִים סְיִי דִּי וּוּיכִי¹
טְגִיכְיִיטָס פָּוּן בְּדַוק זַיִן מַחְוֹת אַוְיִשְׁלִיסְלָרְקָן בֵּי
אַסְפָּר יְרָא שְׁמִים מְאֹדָה, אַזְסִי דָּאָס מְעַן זַוְּלָעָן
נִישְׁטָקָרְגָּעָן קִיחָן גַּעַלְטָ אָנוּ קוּפְּ�ן נְאָרְהָנוּ
דָּעַרְטָ פְּרָאָצְעָנְטִיגָּעָן מְזוּזָה, וּזָאָס וִינְגָּעָן כְּשָׂר אַיִיךְ
לְכַתְּחִילָה.

כִּיְקָ אַדְמוֹרָ מסָטָמָאָר שְׁלִיטָאָה האָט מִיטָּן אָז
עַירְ 16 יָאָר צְוָרֵק שְׁטָאָרָק פָּאָרְדָּאָט בֵּי אַ
קָאָנוּעָנְשָׁאָן דִּי גְּרוּיְקָעָטָרְקָלְגָּוָן פָּוּן דַּי
פְּסְטָלְעַתָּפְּלִיאָן וּמוֹזָה, וּזָאָס וּדְרָוָן גַּעַדְרָוָקָט אָז
גַּעַשְׁרִיבָּעָן אַזְסִי שְׁוּעָלָעָטָרְגָּעָן, צְגָעָבָעָן
דָּגָ דָּעָרְבָּי, אַזְעָרָה האָט דָּאָס מִיטָּן יְיִינָעָן אַיְגָעָנָעָן
אוֹיגָן גַּעַזְעָן, אַזְעָרָה האָט נְאָרְ צְגָעָנְגָּבָעָן, אַזְעָרָה

די היינטיגע מזוזות וערען שנעל. די ביליגע
מזוזות וערען געמאכט אויך פארשידענארטיגע
וועגען:

- א) טיל זיינגען געדראקט אויך פאפריר!
- ב) טיל זיינגען געדראקט אויך פארמעט!
- ג) טיל זיינגען געשרבון אויך פאפריר, וואס איז
ענילד צו פארמעט!
- ד) טיל מזוזות וערען געשרביען פון פרויען
און קליניגען קינדרער!
- ה) א גרויסטע טיל ווערט געשרביען דורך
מחלי שבת!
- ו) טיל מזוזות און תפילין וערען געשרביען
איןטס היליגען טאג פון שבת קודש!
- ז) טיל וערען געשרביען אויך מאטעריאל
וואס איז געמאכט קינצליין, עס זאל אויסזען ווי
פארמעט (און מען קען אורייטשעהן פעדעמער!).
- ח) טיל וערען געשרביען דורך סופרים וואס
הייסען שומרי תורה און זיינגען לידער שטארק
פארזונקען איז תואות מומן, דעריבער שריבען זי
אט די מזוזות בליכישנען, וואס דורך דעם זיינגען
די אותיות נישט געשרביען ווי מען דארף, אדעך
די אותיות דירען זיך אן איינגר מיטן אנדערן
ווי אויך פעלן א סך אותיות!

אט איז וערען אונגעשריבען 97 פראצענט טון
אלע ביליגע מזוזות, וואס וערען געשרביבון
צוטאג איבער דער גאנדר וועלט!!!
מיר קעגען מיטטילען, איז מערסטטען זיינגען די
קליניגע מזוזות פסל. אפלילו ווען איר זונט נישט
קיין מבין אויך א לשער' עד מזוזה, זונט איר וויי
ניגטונגסטען מהובי נישט צו קייפען אויסשליסטיד
פארמעגן, זיין לעבען און דאס לעבן פון זיינגען
וחויב און קינדרער זיינגען יעדע רגע איז א סכנה
וועי מיר ברעגען דא וויאטער לעבעידיגע פאקטן).

אויב איר ווילט איז פארזיכערן בעור השיתות
מייט א געונונט. לאגנ-רואהיג לעבען, צויאמצען מיט
אייער בני בית און קינדרער — קארגט נישט די
פער דאלער וואס עס קאסט א טיעירע מזוזה און
מייט די ביליגטט מיטלען, אויפין שנעל.
קונען צי די מזוזה איז ווירקליך כשר!

ביליגע מזוזות און טיעירע מזוזות
ליידער בעוהיר איז שטארק איינגעפרט בי
הימישע אידען שמרי תורה, וואס קארגען נישט
קײַן געלט און לאזען זיך קאסטען פאָר א מצוחה-
זאָך, פונדעסטוועגען וווען עס קומט אינזאָנד-
לען פרשיות פאָר תפילין, מזוזות און ס'ת אַדער
בתים, דאמאלס הייבט מען זיך אַן צו דינגען
אויפין פֿרְיִין. עס איז פשוט נישט צו גלויבען,
אויף בר מצוחה שעודות און חתנות מיט חתונה-
קלידונג און סוויס טעיבל, פיקשות און מונעבל
מיט אנדערע שטובי-אַזְקָן פֿאָרְשּׁוּעָנְדָּעָט מונ-
שווערען צענדייגע טויוונטער דאלארן, כאטש
דאָס איז נאָר אויך איזן טאג, און עפֶּי תורה איז
מען זיינַאָן מען איז נאָר מהויב וועגען איסטר
בל השחת צו מאָן קויפען אלעס אויך א
בashiידענעם אופֵן, אַבְּעָר ווען עס האנדעלט זיך
איין אַמְּזוֹהַּאֲדָר, וואס דער אַנְטְּעָרְשָׁד אַיז צוֹיְזָה-
שען ביליג און טיעיר בלויו געיצילטע דאָ-
לאָרָן — דאמאלס ווערט מען קאָרָגָד, דאס מיינט,
מען וויל נישט באָצָאָלען מערד זיך אַדער 5 דאָ-
לער פֿאָר אַמְּזוֹהַּאֲדָר אַיז שוֹן גְּרִיבָּט
זו פֿעַנְדָּעָן בֵּין 10 דאָלָעָר, אַבְּעָר נישט מערד,
אונ דִּי טִיעִירָעָמָה מזוזה, וואס זיינגען אַמְּתִידָג
כשראָה, קאָסטען מינימום פּוֹן 15 דאָלָעָר אַון העכָר.
וואס זיינגען די תוכחות פּוֹן דער דזיגער האנד-
לונגַי דער וואס האט געקייפַּט אַבְּיליגע מזוזה
האט אַרְזִיסְנוּאָרְפָּעָן 10 דאָלָעָר אַומְּסִיט, וויל
פֿאָר דעם געלט האט ער באָקְמוּן אַסְולְעָ
מזוזה, ווי דאס איז אַיבְּעָרְצִינְג גְּעוֹאוֹרָעָן בֵּי
הונדערטער פֿאָלְעָן. און נישט בלויו האט ער
אַרְזִיסְנוּאָרְפָּעָן דִּי 7 דאָלָעָר, נאָר זיך גאנצען
פארמעגן, זיין לעבען און דאס לעבן פּוֹן זיינגען
חויב און קינדרער זיינגען יעדע רגע איז א סכנה
די אויזאָר דערפּוֹן אַיז, וויל הינט צו טאג
זיינגען לַיְידָעָן אַלְעָמְצָוּתְּעִינְיִינִים פֿאָרְזִיסְנוּאָרְפָּעָן
געוֹאָרָעָן אַין אַ בִּזְוּנָעָס. דעריבער ליינט דער
מוֹכָר סְפָּרִים דאס גאנצע גְּעוֹיכָט צו מאָכָעָן
מזוזות מייט די ביליגטט מיטלען, אויפין שנעל.
סְפָּטָעָן אַוףֵּן, וואס אַ פְּאַכְּמָאָן דערקענט דאס אויך

אויב איר ווילט אינועסטיטירען געלט אין אַן ווי ניגבות, שריפות און האלדי-אפס, אַ גרויסע גרויסער ביונגעס, וואו איר האפט צו באגאליקען און פאָרדינען גרויסע געלטער, פֿאָרגעסְט נישט דעם עיְקָר, אָן אויב אִיד האט אַ בִּילִינֶגֶר מזוהה לע אַין געשפְט. קאָן מען יוצא זיין מיט אַ בִּילִינֶגֶר מזוהה אוּך, ווילט מען עצט נישט און מען שלאלט נישט אַמת.

יעדר אִיד אֵין מהווים צו טאנ וועגען מזוהות

יעדר אִיד אֵין מהווים, לויט זיין מגליקיט. אַפְּצָאָלְטָעָן זיך פָּון דִּי אַיְבָּעָנְדָּרָמְאָגְּנָעָט פְּסָלָעָי בִּילְגָעָ מזוהות און תפְּלִין. דעריבער אוּבָּר אִיד קומָס אָרְיָין אֵין אַ אַידְשָׁעָר שְׁטוֹבָּה, וואָס דער שְׁטִינְגָּעָר אֵין אָז דִּי עַרְשָׁתָּעָזָךְ בְּיִם אַרְכָּבָרָט טְרָעָטָעָן דִּי שָׂוּעָל אֵין אַרְפָּצָלְגִּינְגָּן דִּי הָאנְסָט אַוְבָּר ווילט זיין אַיסְגָּהִיט פָּוֹן עַקְסִידָעָן טָעָן, גַּעֲזָנְתָּהִיט-פְּעֻלְעָרָן, האַלְדִּיאָאָסָט, פֿאָרָאָרָי לִישָׁעָן, באַוּאָסְטָלָאָזִיגְּיִיט, דְּמָאְטִיזָם, אַרְטְּרִיזָם טִיס א. ד. גָּלָן. דָּאָן זַעַט דערצָו אַיר זַאלְט האָבעָן כּּשְׁרָעָ מזוהות אוּף אַלְעָ אַיְעָרָע טִירָעָן. אוּבָּר אִיד ווילט נישט מאָכָעָן 2 ברוכת לְבַטְלָה יעדען טָאגַן דָּאָן זַאלְט אִיר אַכְּטָוֹגָן גַּעֲבָעָן צו קוּפָּעָן אַיְעָרָע תְּפִילִין פָּוֹן אַסְפָּרְמָוָת וַיָּאָרָה שְׁמִים.

זַאְרָה גְּדַעַנְקָעָן זַאלְט אִיר, אָן נִישְׁתַּגְּרָאָן דִּי אַחֲרוֹתָה פָּוֹן אַלְעָ שְׁטוֹבָ-אָמְגָלִיקָן חַיָּז וואָס פָּאָר סִירָן צְלִיבָן נִישְׁתַּכְּשָׁרָעָ מזוהות לִינְגָן אוּף דעם וואָס האָטָן גַּעֲקָרָאנְט בִּים קִיפְּעָן דִּי מזוהות, אָזֶר אוּרְדִּי רְדָאָנוֹתְדִּיְתָן דִּי מזוהות זַיְנָן יְעָדָן טָאגַן אַזְּעָלְכָן דִּעְרָהוּבְּיָעָן מִצְוָהָן פָּוֹן מזוהה אָן אוּף דעם אלְעָמָן ווּסְטָמָן מזוהה אַפְּנָעָבָעָן דִּי הוּשָׁבָן פָּאָר השִׁיחַת.

מזוהות פָּאָר גַּעֲשָׁעְפָּטָעָן

סָאַיְוָן ווִיכְתִּיבָּג אַרְפָּמְעָרְקָאָם צו מאָכָעָן אלְעָ גַּעֲשָׁעְפָּטָעָן אָזֶן בִּינְגָעָלִיִּיט. דָּאָס אַ גַּעֲשָׁעְפָּט אַדְעָר אַ בִּינְגָעָס אָזֶן אוּךְ מזוהיב בְּמִזְוָה, אָזֶן דְּרִיפָּאָר וואָס אַסְכָּרְבָּדָן נִשְׁתַּפְּעָן דָּעַרְפָּוֹן, פֿאָסִידְרָט טָאָקָע דִּירָעָקָט בֵּי דִּי גַּעֲשָׁעְפָּטָעָן בְּרוֹטָאָלָעָ אָמְגָלִיקָעָן, מזוהה).

פרק א ג ע :

איין צואמענונג מיט דער מוזעה פון פאר-
גאנגענער וואך זינגען אונגערטונג געווארען פאר-
קאסטען פאר א שטארק מהודר-דיגנער מזויה
שידענע פראן. דעריבער ניבען מיר דא די ענדט 35 דאלער.
ענתרפער.

ענתרפער :

בי מזוחה איין נישטא קיין שייעור. ווי מערד מען,
אצלט אלץ מערד שרר קריינט מען. אויסער אלעם,
קאון מען מעיר זיכער זיין או עס איין 100 פראן.
צענט כשר.

אט וווע איר בי אתרוג. ווואט די מזוחה גע-
דויערט 7 טאג יעדן פאג געציילטע מינוטען,
איין דאך ושאלעווועט מען נישט קיין געלט. כל-
שכון מזויה. ווואט קאון האלטען אויך א גאנץ לעבן,
דארכ' מען אווזאי זיך לאזען קאסטען.

פרק א ג ע :

ווי אפס דארכ' מען בודק זיין א מזויה און
חפלין?

ענתרפער :

אעל מזויה און חפלין. סי פריוואטע. סי
בתה מדרשים און אנדרער פאבליק פלאצעער,
דארכ' מען בודק זיין ווינגעטונגסטענס 2 מאל איין
זיבן יאר. גאנד גרייסע מדקדים זינגען בודק
יערדן חודש אלול (וע. מט"א. קש"ע. מזויה שלוי).

פרק א ג ע :

זינגען די קלאס-שטיבער פון חרדים. ישיבות
כוללים. סקלום. אויך דארמייטאָרים. האטעלן. מע-
דייקעל אַפְּסָעֵט. בִּינְעָמָּן אַפְּסָעֵט א. ד. גל. יוצא
מייט בִּילְגָעָן מזויה/עלעך?

ענתרפער :

אדראָבָא! ערשות דארכ' דארכ' מען ליגען טיעע-
שידענע אומגליקען. וויאָן די מזויה טוט דעם
מענדטש איסטהיטען פון זיין (וע. בית יוסף ייז"ד
רות. קוואָלִיטָעָס פון די מזויה. דארטן קינדער-
ערשת האבען שפירא. ווי די חזיל דריין זיך)

פראגען און ענטפערס

איין צואמענונג מיט דער מוזעה פון פאר-
גאנגענער וואך זינגען אונגערטונג געווארען פאר-
קאסטען פאר א שטארק מהודר-דיגנער מזויה
שידענע פראן. דעריבער ניבען מיר דא די ענדט 35 דאלער.

פרק א ג ע :

מעג מען אַרְצָעָנְעָמָּן דִּי מְזוּהָתָּו וְעַזְּוֹן מַעֲן פָּרָט
אַהֲרִים פָּוּן קָאנְטָרִי?

ענתרפער :

מען טאר נישט אַרְצָעָנְעָמָּן דִּי מְזוּהָתָּו. אָוּן
אייב מען טוט דאָס יַאֲ. שְׁטָעַלְטָה אַיִן אֶלְעָבְּעָנְסָגְּפָּאָר.
דער גאנצער משפחתי אַיִן אֶלְעָבְּעָנְסָגְּפָּאָר (זעירע). אַינְטָעָרָעָה
(זעירע באָסְפָּרִי מזויה שלוי באָרְיכָה). אַיְנָעָרָפָּאָר
סְּגָנָט אַיִן צו באָמְעָרָקָעָן. אַוְיָנָעָרָפָּאָר פָּוּן דִּי
מְקוּרְבָּהָמָּה כִּיּוֹק אַדְמָיָרָמָּה שְׁלִיטָה אַ
הָאָט אַמְּלָאָל אַמְּמוֹיסְפָּאָדָגָג אַרְוָנְטָרְגָּוּנְמָעָן דִּי
מְזוּהָתָּו זַיְן קָאנְטָרִי-דִּירָה אַיִן שְׁעָרָאָן סְּפָרָעָנָג
הָאָט אַיִם אַסְּמָאָרָמָּה מְסָאָמָּאָרָמָּה רְשִׁילְטָה אַשְׁרָעָנָג
אוּטְּגָעָפָּאָדָעָרָטָה. אַוְיָרָזָל וְאַלְזָקָרָט אַיִם
הַיְּבָעָן אַוְיָרָקָפָּאָרָעָן קַיְן שְׁעָרָאָן סְּפָרָינָג אַוְיָרָקָפָּאָרָעָן
צְוָרִיךְ אַרְוָיְשָׁטָעָלָעָן אֶלְעָמָּהָזָה. וְוַיְלָעָר שְׁטִיטָיָה
יעַדְעָ רָגָע אַיִן אֶסְכָּהָרָיל. (דער וְעַזְּגָע אַהֲיָזָאָרָן
אַזְּרִיךְ מִט דָעַר אַרְבָּעָט אַיִן בָּעָרָךְ 15 שָׁעָה).

פרק א ג ע :

לוינְט זַיְן וְעַגְעָן 2 וְאַכְּהָן, בְּיוֹן סְוִיף וְאַקְּעִי-
שָׁאוֹן, אַרְוִיפְּצָוְשָׁטָלָעָן מְזוּהָתָּו אַיִן דָעַר קָאנְטָרִי?

ענתרפער :

בי אַמְּזוּהָזָאָךְ אַיִן קַיְן שָׁוָם אַינְטָעָרָעָה
נִישְׁטָה אַיִב עַס אַיִן פָּאָר אַיִן מִינְטָה אַדְעָר אַיִן
יַאֲרָעָן. אַיִב עַס אַיִן אֶלְחִיבָּה, מַוְיָּמָן. אוּסְפָּעָר-
דָעַט. קַעְן חַיְוָה דִּי צְוִיָּה וְאַכְּבָעָן פָּאָסְרָן פָּאָר
שִׁידָעָנָע אַומְגָלִיקָעָן. וְוַאֲסָן דִּי מְזוּהָתָּו טָוט דָעַט
מְעַנְטָש אַיסְטָהָיטָעָן פָּוּן זַיְן (וע. בית יוסף ייז"ד
סְיִ. רְפָאָה אַיִן סְפָר שְׁעָרִי שְׁלָוִי באָרְיכָה)

אויס אויף די קליניג קינגדער "שומר פחאים ד", באקומווען רשות פון קראנקען איד האב איך גע-
דאס וועלכע איז אויך שייך בי מעדייקעלס, וואו עפנטן זיך מזויה און געפונען איז עס האט גע-
מעו ווארט אוון האפט איז דער דאקטאר זאל זין פעלט און אהט אדער ביטס "שכבר" אדער ביטס
דעך ריכטיגער שליח פון באשעפר צצטערעפען "ובקופר". האב איך באילד געבראקט און ארופס-
די פאסענדע הייל-מייטל פאלין קראנקען.

אמנוליכען דורך פסלייע מזוזות

דעם פאלגונגען בריוו האב איך ערהאלטען זיגט מיד האבען מפרש געוווען די מודעה אין איינעם פון די טאג פון הרוב האבן מוהארד
וועגען פסלייע מזוזות. ייינגען מיד פארפליצט משה יודא הכהן בלוי מוערבוי שילטיא, מחבר
געווארען פון אלע עלקו מיט טעלעפאניש בא-
רכטטען, וואס זיינען פאלראפען די לעצט צייטען,
ריכטטען, וואס זיינען פארשיינפליך. און קיין שום
הרטיבאָע בעבּ דיבּ ר' אַברָהָם מִן הַהְרָן עַל
מסוכנות הרבה, והשלמה, מאורות נתן, ועוד.

עשַׂק וְהִיא עַק חַשְׁמָנוֹן, לְכֻבוֹד הַאֲבוֹן מִקְדָּשׁ
קֶשֶׁת הַיְשֵׁשׁ הַרְבָּה שְׁלֹי יְהוָה' גְּרָאָס שְׁלִיטִיא.
חוּבָּר נְפָשׁ יְשָׁעָיָה מִנְחַת יְהוָה, וּמְדָרָךְ לְצִנְיָוָת.
מאָדָן הנְּהָתִי טְדְּבָרִי הַיּוֹצֵק שְׁהַשְׁמִיעַ מַעֲכִיחַ
הַדּוֹם בְּנַחַן עַד מִזְחָה, וְהַיִּפְיָס דְּבָרִים הַיֹּצְאִים
מִפְּרַשְׁתָּהוּ וְעַשְׂתָּהוּ: שְׁמֻתִּי מִשְׁנָה נָרוֹא שָׁעַשָּׂה בָּזָה
מוֹרֵר וְגַעַן הַצִּדְקָה אֶבֶן חֽוֹסֵט ר' יוֹסֵף צְבִי דָר
שִׁינְסִיק זָקְעֵל, שְׁנָכֵס אֶצְל אַכְל וּבְצָאתוֹ מִבְּתוּ
הַנִּיחַיְהָ זַי עַל מִזְחָה הַחֲדָד בָּה נָפֶר הַלְּדָקָן וּמִיד
צָהָה בְּדֹוקָה המזוזה. וְכוּ יְדוֹשָׁמָה נָנוֹא שָׁקָרָה
אֶצְל הַרְבָּה מְמֻחָנְקָטָשׁ נִי בָּאָרָא פְּרָאָק, שְׁעַבָּר עַל
דִּירָת אַחַד מְבָנֵי עַירְיוֹ שִׁירְדוֹ מְנַכְּסִי רַיִל, וְצָהָה
לְבֹדּוק המזוזות והיה חסר תִּבְתַּחַת בְּשַׁכְּבָה וּכְנָה
בָּשָׂדֶךָ. וְתִּקְוֹן האיש ההוא מזוזותיו וחור לעושר
וּבְרִיאוֹתוֹ הַרְאָשָׁתִים. חָהָה האיש אַנְיָמָר
וְהַעֲדִיד לִפְנֵי עַז שָׁנִי עַדְים כְּשָׂרִים! יִשְׁרָה
חִילָוּ וַיְזַהֵּה לְהַרְעִישׁ עַלְמֹות בְּעַנְיוֹן מִזְחָה!

תחקינה יְדִיכָּם.

הַקְּ מִשְׁאָה יְהוָה' הַכָּהָן בְּלוּי, מִיּוּרְבָּרִי.

ערהאלטעןדייג דעם בריוו האב איך זיך פאר-
בּוֹנְדָעָן טַעַלְפָאָגָנִישׁ מִיטָּהָרָג מִנוֹאָרָאָרָג. מ. י.
בלוי שליטיא, און און מיטן טאטען עַה. וְוי עַד גִּיט צְוִי
פארשטיין פָּאָר אַ פָּעָרָאָן דִּי וּוֹיכְטִיגְּסִילִיט פָּוּן
מצחות מִזְחָה, אָוָן אוֹוִי עַס טָוָט אוֹוִיסְטָעָן פָּוּן
קרָאָנְקָהִיט אָוָן אַנְדָעָרָע אַומְגָלִיקָן. פָּלְזְלִינְג האט

מִיד אַרְיִינְגְּבָלִיצְט אַ גַּעַזְאָנָק אָוָן מָוחָה. אָפְשָׁר
אָוִי דָעָס דִּי אַרְזָאָק וְואס דָעָר אָדָר לִיְדָת אָוִי
פִּיל. האב איך נִשְׁתַּחַת לְאָגָן פָּאָרְזִימְט אָוָן נָאָכִין
אַרְיִיבְּרָגְּצְזִוְּגָעָן אָוָן אַ נִּיעָר דִּירָה אָוָן אַרְוִיפִּסְטִי.

(א) דע לעצטנס. און מיטן העלהן טאג, וואו די
בָּאָס אַיְוּעָן בְּאַלְאָגָעָרָט מִיטָּמְעַנְשָׁעָן. האבען
אַרְיִינְמָאָרְשִׁיטָט טַעַלְיכָע גַּוִּים. בְּאַזְאָפָעָנָט מִיט
דְּעוֹאָלְוּוּרְסָט אָוָן אַיְנָעָרָה גִּילִּין אַוְסְגָּעָ-
שְׁטָרָעָקָט דָעָם רְעוֹאָלְוָעָר צְוִיְּסָטִים
בַּיְּ דָעָר קָאָסָע. דָעָר צְוִיְּטָרָה אַסְטְּגָּעָן
שְׁטָרָעָקָט דָעָס אַיְבָּרְעִין צְוִיְּטָרִין אַרְבִּיְּ-
טָעָר. דִּי רְוִיְּבָרָה האבען אַוְעָגָעָנוּמָה אַנְגָּרָסָע
סְמָעָנָעָלָט. גַּלְיָיךְ דָעָרְיוֹתָה הָסָעָדָע בְּעַלְבָּהִת
אַרְאָגְּבָּעָנוּמָה די קליניג מִזְחָה, אָוָן צְוָם בְּאַדְוִיעָן
גַּעַטְרָאָפָעָן אָז זַי אַיְוֹ פָּסָול.

(ב) בַּיְּ אַגְּרָהִיםְשָׁעָן יְנַגְּנָרְמָאָן זַיְנָעָן עַט-
לְכָעָן קִינְדָּרָה לְיַעַן גַּעַשְׁעַדְיָנָט גַּעַוָּדָעָן אָוָן
דִּירָה וְואס הָטָט גַּעַהָאָט פָּסְלִיעָן מִזְחָה.

(ג) בְּדִידִי הָאָוָה וּבְדִידָה מִיטָּס סְךָ יְאָוָן צְוִירִיקָן
וְעוֹז אַרְיךָ בִּין נָאָךְ גַּאֲרָד יְוָגָע גַּעַוָּעָן. פָּלְעָג אַיךְ גִּין
טָעָן אַיְדִי. יְעַנְעַ צִיְּטָרָה. עַפְּיִי סִיבָה, האב איך
גַּתְהָעָרָט פָּוּן מִין טָטָעָן עַה. וְוי עַד גִּיט צְוִי
פארשטיין פָּאָר אַ פָּעָרָאָן דִּי וּוֹיכְטִיגְּסִילִיט פָּוּן
מצחות מִזְחָה, אָוָן אוֹוִי עַס טָוָט אוֹוִיסְטָעָן פָּוּן
קרָאָנְקָהִיט אָוָן אַנְדָעָרָע אַומְגָלִיקָן. פָּלְזְלִינְג האט
מִיד אַרְיִינְגְּבָלִיצְט אַ גַּעַזְאָנָק אָוָן מָוחָה. אָפְשָׁר
אָוִי דָעָס דִּי אַרְזָאָק וְואס דָעָר אָדָר לִיְדָת אָוִי
פִּיל. האב איך נִשְׁתַּחַת לְאָגָן פָּאָרְזִימְט אָוָן נָאָכִין
אַרְיִיבְּרָגְּצְזִוְּגָעָן אָוָן אַ נִּיעָר דִּירָה אָוָן אַרְוִיפִּסְטִי.

מצות סת"ם השלם

געליגט ניע מזוזות איבערלזונדיג די מזוזות האט השוית געהאלפען און ער האט אויסעריגע אין דער אלטער דירה. נאך אַ קורצער צייט אוין ווינליך מליח געוען. זי"ע. (עד אדרעם פון ער געהאלפען געווארען מיט אַ קידב. נישט לאנג געשפט אַין פרעשבורג אוין זאגנאו גאססען, און דערויך דופט אַים אַט דער יונגעראטען. וואס די מעשה האט הרב בלוי שליט"א אלין געהערט האט איבערגענומען זיין געוועגען דירה, און פון מר. פרודו ני, וואס אוין געווען ער וואס דערציאלט אַים, אוּ עד האט געלגוט בודק ייִן די דאט אַרײַפֿגענטשטעלט די מזוזות, צוגעבענינג מאוחות, וואס ער האט איבערגעלאָט, אוּן געַ-ערabiי, אוּ דער געוועגענער בעל הבית אוין גע-טרשפֿען אוּ דאס ווארט "בְּנֵיכֶם" פָּנוֹם פְּסֻקָּוּן אַתְּלִימִיד חָכָם וואס האט פָּאָרגָעַלְעָרָעַנְט אַלמען יְרִבּוּ מִיכְמָה" האט געפֿעלט קאמפֿעלט. שיעור ברוביט. אוּן די וְעַלְבָּעַ מִשְׁתַּחַת אַיִן באַשְׁטָעַ-

(ב) די צוירטע מעשה אוין פָּאָרָלְפֿעָן נאַךְ אוּן טיגט געוואָדען פָּנוֹם הַיְנִינְגָּעָן סְפִּינְקָעָר רבִּין אַיְרָאָפּעַ, אוּן שְׂנָת תְּרִצְיָן. אַיִד מִיטָּן נָאָמָעַן שליט"א, וואס ואוינט אוין באַראָט פָּאָרָקָ.

לעסל פְּרוּדִיד נֵי (וואס ואוינט הַיְנִינְגָּעָן שְׂטִינְגָּן) גַּבְּרִיטִיאָן גַּדְּרִיטִיאָן צוֹ הַגָּהָצָּה מַזְהָרָד בַּיִּהְרָה אַיִן בַּיהֲמָם לְעַזְעַמָּה אַיִן פָּלְעַבְּטוּשָׁה). אַיִן גַּפְּאָרָעָן צוֹ הַגָּהָצָּה מַזְהָרָד בַּיִּהְרָה אַיִן מִיטָּן דַּי אַזְּיקָה מְסִפְּנִיקָה וְצַוקְּלָה אַוְיףָּה סְעַלְעַשׁ. וואס אוּן קִינְעָם וְזַעֲגָטָה אַוְוךָקָה אַיִן יְנוּנְרָמָאָן אַיִן מִיטָּן דַּי גַּעַוּעַן מְפּוֹסָם פָּאָרָקָה אַטְּהָרָה, אוּן גַּעַדְעַבְּלָה כְּלִיהָנְדָעָה יְאָרָעָן פָּוֹן דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר מִשְׁתַּחַת. נאַךְ פָּרָעָגָט אַוְעַצְּה פָּנוֹם צְדִיקָה, הַיּוֹת עַס שְׂטִיטִיסָה דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר מִשְׁתַּחַת. אַיִם אַיְצָּט אַפְּצָקְוִוִּיפְּעָן אַגְּרוּסָה גַּעַשְׁעָפָט אַיִן גַּעַוּעַן אַלְעַזְעַמָּה זָהָבָן בַּדָּק זָהָן פְּרָעַשְׁבוֹרָה. נאַךְ דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר פָּרָאָבָלָעָם אוּן, וואס די אַלְעַזְעַמָּה וְיִעַרְעַמָּה מִזְוֹזָה. אַצְּיַּת שְׁפָעַטְרָה אַיִן גַּעַקְוּמָעָן אַיִדְעָן וְאַסְהָעָן הַבָּעָבָעָן בַּיִּזְנְטִינְגָּה שְׂפָעַטְרָה אַיִן גַּעַגְעַוּעַצְטָה (בְּאַגְּלָאָטִירָט). דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר פָּנוֹם נְפָרָסָה שְׁטוּבָה. זָגְעַנְדִּיגָה רְבִּי וְצַיְּלָה האט אַיִם תִּיכְחַגְעַנְדְּפָעַט. ער זָאָל דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר, רְבִּי, בְּיַיְן אַגְּנָץ קְלִינְגִּיר תְּחֵחַ צַוְּזִין אַפְּקוּרְעָן דַּאָס גַּעַשְׁעָפָט. בַּתְּחָנָן, אַזְּוִי וְזָאָס אַמְּבָנָן אַוְיךָ אַמְּוֹזה, אַבָּעָר אַוְיףָה דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר קָעָן גַּעַשְׁעָפָט האט אַוְואָדִי נִישְׁתַּחַת קִין מִזְוֹזָה, זָאָל ער אַיךָ אַוְיךָ עֲדוֹת זָאָגָעָן, אוּ זַי אַיִן פְּסָול. הַרְבָּה בַּלְוִי תִּיכְחַגְעַנְדְּפָעַט זָיְדָה וְמִיד אַרְיְפְּקָלָעָן מִזְוֹזָה. דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר אַיִד האט שליט"א האט אַרְיְגָנְעָקָט אַיִן דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר זָיְדָה גַּעַזְעַגְעָט אַיִן אַהֲרָם גַּעַפְּאָרָעָן מִיט אַהֲרָם גַּעַפְּנָעָן אַפְּגַּעַדְרָקָט די פְּשָׁרָה הַדְּבָרָות אַוְיךָ עֲנָגָן פּוֹל מִיט האַפְּעָנוֹנָג צְוִילָבָן דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר הַפְּנוֹם לִישׁ. שְׁמוֹ שְׁמִים!

צדיק. אַגְּקוּמָנְדִּיגָה אַהֲרָם אַיִן ער מִיטָּן בְּרוּדָעָר בַּאֲמֻלְקָוָגָן: דַּאְלַעַצְטָעָנָס וְאַטְּסָה אַפְּאָרָיְנוּ גַּעַרְמָאָן גַּעַקְוּפָט אַתְּלִימִיד חָכָם אַיִן דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר צְחוֹאָמָעָן אַרְיְבָעָד צָוּם בַּעַל הַבַּיִת פָּאָרָהָנְדָלָעָן אַיִבְּרָעָן גַּעַשְׁעָפָט. אַוְן בַּיִּם פָּאָרָהָנְדָלָעָן דַּאָס פָּוֹן אַמְּאָנְקִי, אַנְשָׁטָאָס אַמְּוֹזה. גַּעַשְׁעָפָט האט ער אַבְּעַרְדָּעָרְצִילָּט דַּי אַיְבָּעָנָה דַּעַרְמָאָנְטָו וּוּרְטָעָר פָּנוֹם צְדִיק, וּוּן דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר הַצְּבָבָה). וְאַוְ ער אַרְשִׁיבְּטָה פָּאָלְגָּנְדָּה: עַס אוּן אַתְּלִימִיד דַּעַרְהָעָרָט אַוְ דַּעַרְעַיְתִּיגְעַר זַיְדָה מְנַהְגָה יְשָׁדָאָל אַוְ אַוְבָּקָה אַיִינְגָּעָר אַיִן שְׁטָאָרָק נִשְׁתַּחַת אוּסְפָּעָדְקִיט, אַוְ ער האט לאָזָט מַעַן בְּדָק זָיְן זָיְנָעָן מִזְוֹזָה. עַנְלִיךְ האט ער זַיְךְ אַגְּגָעָרְפָּעָן קָאָטָעָנְדָאָרִישׁ—וּוּי הַיִּסְטָה, עַס אוּן נִשְׁתַּחַת דַּאְקִין מִזְוֹזָה? אַוְזָדָאָי זָיְנָעָן דַּאְקִין מִזְוֹזָה. אַוְרָאָזָן גַּעַהְיִיבָּעָן אַוְן דַּוְרָגָעְקָוָקָט די טִירָוּן פָּוֹן גַּעַשְׁעָפָט צְוֹ קָאָרְגָּעָן אַוְן זַיְדָה לְאָזָעָן קָאָסְטָעָן. פָּאָרָכְשְׁרָעָעָמָה מִזְוֹזָה אַוְן דַּעַרְגָּנְאָךְ האט ער אַפְּגַּעַדְרָקָט דַּאְס גַּעַדְעַבְּלָה פְּנִים אַלְעַזְעַמָּה שְׁפָט אַיִן גַּעַטְאָן הַלְּכָה לְמַעַשָּׂה אַיִן אַיְסָפְּעָן בַּאֲלָד דַּעַרְגָּנְאָךְ האט ער אַפְּגַּעַדְרָקָט די טִירָוּן גַּעַדְעַבְּלָה שְׁפָט אַיִן גַּעַזְעַגְעָט אַיִן אַלְעַזְעַמָּה? גַּעַזְעַגְעָט אַיִן אַלְעַזְעַמָּה?

יעקב לנדרא

רב אב"ד דבניבריך

ארץ-ישראל

ביה כ' טבת תשכ"א
פעם ב' - יוד שבט

לאפרושי מאיסורא

היו למראה עני מוזות הנמכרות
בבניבריך ככשרות. ונחרדתי
בראותי שפסולות הן מכל צד
ואין עליהן שם מזווה כלל.

לכן באתי להזהיר את הרבים לא לקבע מזווה
טרם שנבדקה ע"י סופר מומחה ויר"ש
לבל יכשלו בביטול מצוה שהחשים תלויים בה.

ולשותעים יונעם ותבוא פליהם הנרכה האמורא
בתורה "למען ירנו ימיכם וימי בנייכם וגוי"

יעקב לנדרא

רב אב"ד דבניבריך

משה פינשטיין
ר"מ תפארת ירושלים
בנו יעקב

כע"ה

הנה ראייתי כמה מהספרים שנחקרו ע"י ידידי הרב הגאון מההר"ר שלום יהודא גראט שלייט"א הרב דק"ק האלמן מברוקלין, ביניהם הספרים אכילת מצות בישראל ו' חלקיים, אפיקת המצוות השלם ג"ח, שוח' זבחו זכי צדק, אהלי ישראל, דבר משה, מזות שלום, מנחת יהודה, קדושת ישראל, נפש ישע' ועדו, וכולם נכתבו באופן צוריה שרואיה לבני תורה לעין בהם, שהגאון המחבר שלייט"א אסף וביאר בחוריפות ובקיימות נפלאה, הוללות והשקפות ששוויכים לכמה עניינים השוואלים, ר"ל, נכללים בהם, ואך שלא שייך לי מחלוקת טרדה הזמן, אלא לעין קצת בספרים, וממילא לא שייך לכחוב הסכמה לגבי החלטת הדינים, מ"מ כבר אחזוק גברא, שיש לסמן על הגאון המחבר שלייט"א, שחייב ספריו לכבוד השם ותורתו, וממילא אני מקוה, שככל שומרת תורה יעוזו להגאון המחבר שלייט"א, שבאמתמצוות גדולה לחזקו ולחומכו בכל האפשרות.

וע"ז באתי על החתום לכבוד התורה ולומדייה,

ביום י"ח לחודש סיוון תש"מ

נאום משה פינשטיין

I have seen many of the Seforim authored by Rabbi Sholom Yehudah Gross **שלייט"א**, Rabbi of Holmin, from Brooklyn, with whom I am well acquainted. Among them are the works entitled: *Achilath Matzoth B'Yisroel*, 7 vol.; *Afiath HaMatzoth Hashalem*, 3 vol.; *Responsa Zivchu Zivchei Tzedek*; *Oholei Yisroel*; *D'vear Mosheh*; *Mezuzath Sholom*; *Minchath Yehudah*; and many others. They are all written in a manner and form worthy of the attention of Torah scholars. The author, a Gaon, has organized and explained each topic with extensive erudition and profound understanding. These Seforim document the laws and ideas concerning many areas of Halacha in which observance has, unfortunately, become lax. Shortage of time has denied me the possibility to properly review his works. I, therefore, am not in a position to endorse his legal decisions. However, this Gaon, the author, may be relied upon since he has already displayed his ability in this field, and has authored his works without any ulterior motives, only for the honor of G-d and His Torah. I, therefore, hope that all observant Jews will assist the learned author of these books, for it is a great Mitzvah to encourage him and support him as much as possible.

I, therefore, affix my signature in honor of the Torah and those who study it, on the eighteenth day of Sivan, 5740.

Moshe Feinstein